

نَا رَجُلٌ لَا يَأْمُرُ

برنچی جزء

رشدی مکتبلى اوچون درس کتابى

ناشرى:

صباح كتبخانهسى

قزган، اوғان.

رسم ئەلە نىچە يوز
تعریف و تصویردن قام،
كۈن بويى سوپىلاب آڭلا تورغە
رىمى رسم ايلە بر ثانىيەدە آڭلا توب بولا. مەندىن مەنلىر
زور ياردىم كورەلر، رسم آلار اوچون او زىرنىن آرتق خدمت
شۇنىڭ اوچون آلار مەمکن بولغان قدر هر كتابنى، خصوصا درسلاك ائرارنى
رسملى اينەرگە طورشالار واينەلر. تارىخ، جغرافىيەغە دائىر ائرلەنە، فرائت
كتابلار يىڭى رسملىرى بولاردى يوق دىھەلە.

فقط بىز، بىر طرفدىن رسمىن قورقا، ايكنچى طرفدىن خلقىز اچنده رسمىنىڭ
اهمىتىن آڭلاوچى آز بولو سېبىلى، بو كونگە قدر رسمىن تىوشىچە فائىدەلە
آلمى ايدىك، بلکە كېرىۋەنچە رسملى اثارلار بىر تورلى مكىرو كورىلە حتى
تىوشىچە تارالۇوبىنەدە مانع بولا ايدى.

ايىدى صوڭىي يىللاردى بىزدەدە بىزدەدە رسمىن قورقا بىتىدى دىھەرگە يارى؛ آنڭ
اهمىتىن، فائىدەسىن آڭلاوچىلاردى كۈندىن كۈن كوبىدە بارا. شۇنىڭ اوچون
بىزدە مۇندىن صوڭ مەمکن قدر هر نشر ياتىزنى، خصوصا درسلاك بولغانلار يىنى
رسملى اينەب چغار ورغە فرار بىردىك.

بۇندە قدر كتبخانە بىز طرفىندىن چغار لagan رسملى اثارلار يانىنە قوشوب
جىناڭىزگە «رسملى تارىخ اسلام» نام اثرنى تقدىم اينە بىز. مطبوعاتىز اچنده بۇ
تارىخ، رسملى اولەرق چخوچى، بىزىچى اثر بولدىغىندىن ئەلەنى كوب رسم تابادە
و بىر لەشىرىدە آلمادق. فقط كېلىچك طبع لىزىدە رسم و مندرەجهسى جەتنىدىن
اكمال اينەو اميدى ايلە حاضرگە شۇنىڭ ايلە قىناعتلۇنوب نشرييە فرار بىردىك.
احترام ايلە: « صباح » ادارەسى

لوشبوڭ بىر لە بىر لىكىد، رشدى مكتىبار اوچون درسلاك «رسملى تورىك - نازار تارىيەنى» باصلۇب چىدى.

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

I

عرستان نُكْ موقع جغرافیسی و عرب لر.

«عرستان» آزیانک غرب جنوبی سنده بر یارم آله بولوب، شمال طرفنه «سوریه» «عراق» قطعه اری، جنوب طرفنه «بحر محیط هندی» «عمان دیگری» شرق طرفنه «خليج فارس» حاضرگی «بصره» کورفزی، غرب طرفنه، «بحر احمد» در. عربستانه ٹلکدن بیرلی عربلر طورالر ایدی. عربلر دین اسلام ظاهر بولاماسدن ٹلوگوک «مصر» و «عراق» طرفانه ینه قدر تارالا باشلاغانلر ایدی.

عرب ارنک کوییسی «بدوی» (کوچه به خلق) بولوب قرارده چادرلر ایله حیوان آصراب کون کیچهار، آرالرندہ شهرلر، آوللر توزوب مدنی حالدہ پاشاوشیلر بار ایدی. مثلًا «یمن» قطعه سنده «بني همير» حکومتی بولوب منتظم شهرلری، زور-زور آوللری بار ایدی.

عرستان ایسکیدن بیرلی هجاء، یمن، حضرموت، عمان، نجد، بحرین و «مدینه» شهرلری ایسکیده نوک بیک شهرتلی ایدیلر.

عربلر: حضرت نوح نُك «سام» اسمی اوغلی نُك نسلنکن بولوب، اوچ قسم (بولک) که آبرلالر. «بائده» «عاریبه» «مستعریه» اسماری ایله بورنالر ایدی. «بائده» عربلری بیک ایسکی دن کیله عربلر بولوب بونلر حقنده تاریخ پرافقه بارا آلمی طوقتاب فالادر. «عارضه» عربلری «بني فحطان» عربلریدر. «مستعریه» عرباری «مجاز» طرفانه طور و چی عربلردن عبارتند.

۵۰

بونلر ایسه حضرت اسماعیل نک «جورهم» قبیل سندن آلغان خاتونندن نارالغان عرباً بولوب زمانه سینک ایک سوداگیر خلقاری بولمشادر. بونارده ممال تربیه‌سی هم یاخشوق ترقی اینکان ایدی.

«مستعر بد» عرب‌لرینک ایک بای وایک اوستون بولغانلری مکه‌نک غرب شمالي طرفنده بولغان «فریش» قبیل‌سیدر، مکه شهرینک توب خلقی بوناردر. «کعبه‌الله» نک بوتون خدمتی بونلر قولنده بولغان‌لار، تللریده باشقة عرب‌لرگه فاراغاند، درست و فصیح بولدغندن باشه عرب قبیل‌لرندن اوستون و حرم‌تلی کوریل‌لار ایدی. دین اسلام‌نک مؤسسی پیغمبره‌مز «محمد عليه السلام» شول «قریش» قبیل‌سندندر.

عرب‌لر نک هر قابوسینک تللری بر بولوب آیرمالری آز بولاسه‌ده آرالرنده برلک یوق ایدی. کوبیسی «پوت پرسن» بولوب بعضی‌لری «خریستیان» و بعض لریده «یهود» منهبنده ایدی. عرب‌لر آراسنده شعر سویله‌مک بیک ماقتاولی اش بواوب یله‌بر مرتبه «سوق - عکاظ» دیگان اورنلا مشهور یارمونکه‌اری بولا ایدی. بو یارمونکه‌ده سوداگیرلار زور - زور سودالر اینه‌لر؛ شاعرلر ایسه «شعر یارشلری» یا صیلر ایدی. شعر سویله‌وده اوستون بولغانلر غره زور - زور هدیه‌لر، آنلر نک شعرلرلن «کعبه‌الله» دیوارینه آصوب قویالر ایدی. عرب‌ستان صحرالری طاغلق و قوم اقلاردن عبارت بولدغندن اچنده عسکر بورنماک اوچون بیک اوکغا‌یسز ایدی. هم عرب‌ستان قطعه‌سنده کوزگه کورنور لک بایلقده یوق ایدی. شونلقدن بوقطعه‌گه هیچ بر حکومت کوزصال‌مادی، عرب‌ستاننی ضبط اینه‌رگه او بیلامادی.

عرب‌ستان نک «یمن» طرف‌لری توزک وبای بولدغندن بو طرف‌لرنی «حبش» حکمداری بحر اdem آرقلى چفوپ اوز فواینه آلدی.

«یمن» طرف‌لرندہ «والی» (گو بیرنانور) بولغان «ابرهه» کعبه‌الله‌نى خراب اینتمک اوچون «مکه» گه کیلادی. (لکن مکه یاقنندہ الله‌نک قورینه اوچراپ هلاک بولدیلر). بونلک سببی ایسه، عرب‌لر «پوت پرسن» وقت‌لرندو ق «کعبه» فی مقدس صانیلار، یل صاین بر وقت هر قبیله شوندہ جیولوب فربان چالالر، عبادت‌نار قیلalar ایدی. «ابرهه» ایسه «صنعا» شیرنده بسر زور معبد

(عبداتخانه) بنا ایندروب، عرب قبیل لرن شونده جیارغه نلى ایدى. عربلرناڭ هېچ بورىسى بونارغە ئىنفات اینە دىلر. بلکە آنڭ عباداتخانه سن بىر وفت ياخشى غەنە مسخرەدە قىلدىلر.

حېش لردىن صوڭ «يەمن» طرفلىرى «ایران» دەغى «ساسانيان» حكومتى قولىنە كىرىدى.

II

ظهور اسلام.

پېغمەرمىز محمد عليه السلام، ميلاد عيسى (عيسى عليه السلام ناڭ طوغۇوندىن) دن ۶۲۲ نىچى يىل ربيع الأول آينىڭ ۱۲ نىچى كۈنىڭ، دوشنبە كون دىناغە كىلىدى. آناسىنىڭ اسم شربىفى «عبدالله» بواوب آناسىنىڭ اسمى «آمنە» در. پېغمەرمىز دىناغە كىلاڭا نەتە قىرىلى آناسى «عبدالله» وفات ايتكان ايدى.

عربيستان دەغى شهرلرنىڭ هواسى بالالر تربىيەسى اوچۇن بىگۈك موافق بولماغانغە، شهر خلقى بالارن طوو ايلە قىرده طورا طورغان عربلارگە بىر و بىر تربىيە ايندرەلر ايدى. بوندى تربىيەگە بالا آلا طورغان خاتونلارغە «مرضىعه» (سوت آناسى) دىلر ايدى. پېغمەرمىز دىناغە كىلو ايلە آناسى حضرت آمنە دە تربىيە سىنە فالىدى. لىكن پېغمەرمىز، باشقە بالاردە كورلۇ طورغان، بعض بىر ايس كېتكىچ اشلار كورلۇ كىندىن حليمە ناڭ اىرى بى اشلارگە خىچىلەنە باشلادى. شوندىن صوڭ حليمە محمد عليه السلامى اوزىنىڭ آناسى «آمنە» گە كىنور و بى طابىشىرىدى. پېغمەرمىز آلتى ياشىينە يېتكانىدە آناسى حليمە دەن وفات اينتوب، باباسى «عبدالطلب» تربىيە سىنە فالىدى. سىكىز ياشىينە كىلاڭاندە باباسى عبدالطلب هم وفات ايندكتىن باباسىنىڭ قىزىدەشى «ابو طالب» تربىيە سىنە فالىدى.

ابو طالب محمد عليه السلامنى اوز بالاسىندىن آرتق ياراتوب ياخشى تربىيە ايندى. محمد غلبە عليه السلامنىڭ تربىيەسى حقىندە هېچ بىر قصور اينە دى. ابو طالب ايسە مىكە ايل شام آراسىندە يور و بى سودا ايتە ايدى. محمد عليه السلام اوون اىكى ياشىنە ايكان آفى سودا اوچۇن شامقە آلوب بولۇغە چىلىدى. بولۇ

بارگانده «بhydr لوط» نک شمال طرفند «بصربی» دیگان بر اورنده «بغیرا»^{۱۰} اسمی برا راهب غه او چردادیار. «بغیرا» محمد علیه السلام ده بعض بر علامت لر کوروب آنک آخر زمان پیغمبری بولاچون بلدى. هم ابوطالب‌بکه: «بوسوزنک پانکزده‌غی بالا، علامتوینه فاراغانده، آخر زمان پیغمبری بولاچق، سز بونی شامغه آلوب بارماکز، احتمال آنده بیودیار بلوب بور ضرر کینورلر»^{۱۱} دیدی. شوندن صوک ابو طالب بوتون مالن «بصربی» ده صاتوب بتروب کیرو مکه‌گه فایتوب کیندی.

محمد علیه السلام بکرمی اوج یاشنده وقتده بسر مرتبه شامغه باروب کیلدی. یکرمی بیش یاشنله وقت «خدیجه» آسمنه‌گی بر خاتون ایله نکادلاندی.

«حضرت خدیجه» فرق یاشلرنده بیک دولتلی طول خاتون ایدی. محمد علیه السلام طبیعتینک بوتونلگی، خلقی نک توزمه‌گی ایله بورش و طورشلوفینک ماتورافی ایله نسل و نسبینی حتی بوتون قبیل‌سن اوزینه فارانقان ایدی. شونلقدن آنارغه یاش چاغندوق «محمد» کنه دیمای «محمد الامین» دیوب بوریلر ایدی.

محمد علیه السلام غایت صبر، کورکام خلاقی، هر کمگه تیگز فاراوجان و طوغری سوزلی ایدی. طوغری سوزی اوچون هیچ کمدن قورقه‌ی ایدی. بوتون قریش قبیل‌سی «پوت» لرغه تابنغان وقتده اول پوت لرنک برینه‌ده التفات ایتمه‌دی. مکه شهرنندن براق توگل «حرا» آسمنه‌ه برا طاغ بار ایدی. محمد علیه السلام شول طاغه باروب هر وقت عبادت قیلا طورغان ایدی. قای بروقتله شول طاغه باروب، ئەللە نیچه‌شهر کون فایتمی عبادت ایله وقتن اوزدرا ایدی.

محمد علیه السلام غه پیغمبرالک کیلو وی.

محمد علیه السلام غه فرق یاشلرنده وقت پیغمبرالک کیلدی. «جبرائیل علیه السلام» آرقی قرآن کریم ایندر یله باشладی. ایک باشلاب اینگان آیت «افرا باسم ربک الخ» آیت کریمه‌سیدر.

جبرائیل علیه السلام «افرا باسم» سوره‌سن کیلتورگانده محمد علیه السلام «حرا» طاغنده عبادت قیله‌قئ ایدی. بو وقت رمضان آینک ۱۷ نچی کونی دوشنبه

کون ایدی. مونه شوندن صوڭ محمد علیه السلام مىكە خلقن آفرنلاپ دین اسلامغە اوندى باشلاadi. آغاچ و طاشىدۇن ياصالغان «پوت» لرغە عبادت ايتونىڭ ناچار بىر عادت ایكانىن آڭلانورغە كىرشدى.

ایڭاول دین اسلامغە كروچى حضرت خدېبىجە بولدى. آندىن صوڭ ابو بكر الصديق، حضرت علی، زید بن حارثە بوندىن صوڭ عثمان بن عفان، زبیر بن العوام، عبد الرحمن بن عوف، سعد بن وفاص، بونلاردىن صوڭ طلحە بن عبید الله دين اسلامنى قبول ايتىدىلر. لىكن بۇ وقتىدە دین اسلامنى ياشىرن رەۋىشىدە طاراتالار، دین اسلامغە مخصوص بولغان عبادتلىرى مانچ اورنىلاردىغىنە قىلالار ايدى. اوچيلىدىن صوڭ الله تىعالي دن: «بىبوراغان اشڭىنى آشكارا قىل» ديو امر كىيلدى. شوندىن صوڭ محمد علیه السلام دین اسلامنى آچقىدىن آچقىفە سوپىلى و عربلىنى دین اسلامغە اوندى باشلاadi. لىكن عربلىر، محمد علیه السلامنىڭ: «پوت لرغە تابونماڭىز، آنلار آله توگل، آنلارغە عبادت قىلۇدىن بىر نەرسەدە چىمى» ديو وينە آچولرى كىيلدى. هر فايوسى محمد علیه السلامغە دشمان كوزى ايل، فارى باشلاadiلر. آنى هر وقت مسخرە قىلالار ايدى. قوللىرىدىن كىيلگان ضررارنى اپىشىدرىگە باشلاadiلر. شولاي بولسىدە دین اسلامغە كروچىلار كوندىن كون آرتى باشلاadi. عربلىر محمد علیه السلامنىڭ بۇ اشىينە ئى قىرىلى آياق چالورغە طوشىسى لىردە بولىدا آاماadiلر. آخرنىدە «قرىش» نىڭ الوغلىرى جىواب بىو طالب كە باردىلر. «قىداشىڭ محمد ياسڭى دین چفارغان، بىزنىڭ آنا بابالرمذن قالغان دىنمزىنى مسخرە اينە، خلقنى اوزى چفارغان دىنگە اوندى، سىئى ئەيت، اول بواشىدىن قايتىسون» دىدىلر.

ابو طالب آنلارنىڭ بۇ سوزلىرىنە التفات اينمەگەچ «سىئى آنى ياقلىسىڭ، اوزىڭىدە شول طرفە» دىهرك اوزىدە شىلنەلى باشلاadiلر. (پىغمەبر علیه السلامنىڭ اوزىن كورغان و دین اسلامنى قبول ايتىكان كىشى لرگە «صحابىب» دىلار).

صحابىبلىرىنىڭ حېشىستازانىنە كوچولرى.

پىغمەرمىز عربلارنىڭ دشمانلارنى وينە هېچ بىر التفات اينمەدى، دىمان اوز بولنى بولدى. بىر ئى قىرىلى رفتار اونتاكاج «حضرت عمر» ايل، «حضرت حەزەر» دىغى

دین اسلامنی قبول ایتدیلر. شوندن صوڭ عىرلەرنىڭ آچوارى ناغىدە قاباردى. يىنه جىولوب ابو طالب كە باردىلر. «بىز محمدنىڭ بو اشىنە چىرى آلمىز، سېن اوزىڭەن حىدىنى ياقلى سىڭ؛ سېن محمدنى بو اشىندىن دوندىر، يوقسە سىنەن اوزىڭى دە آرابىزدىن چىفارا مۇز» دىدىلر. لەن ابو طالب ايسە محمد علیه السلامنى ياقلاون تاشلامادى. شوندن صوڭ كافىلر مسلمانلىرنى چىكىن طش جزاى باشلادىلر. قىلماغان مىسخرە لاكلەرن فالىرىمادىلر. بارا طورغاچ مسلمانلىرنىڭ كافىلەرنىڭ جىزالى يىنه چدار حاللىرى قالىمادى. شول حالگە كىلەگاچ محمد علیه السلام صحابەلرگە «حېش» يىنه كۈچ-ئەرگە رخصت ایتدى. باشلاپ حضرت عثمان بن عفان ھە خاتونى رقىءە، زېير بن العوام، عثمان بن مضعون، عبدالله بن مسعود، عبد الرحمن بن عوف، حضرتلىرى و باشقە برنى قدرلى صحابەلر «حېش» يىنه كۈچوب كېتىدىلر. شوندن صوڭ بىر بىر آرتىلى كوب صحابە «حېش» يىنه كۈچدىلر.

بۇنىڭ صوڭ مشرکار اوچون تاغى بىر حسرت آرتدى. چونكە «حېش» يىزىدە كى مسلمانلىرنىڭ فۇت تابورى بىكىمكىن ايدى. حېش لېلەرنىڭ مسلمانلىرنى ياخشى قبول اینتۇلارى دين اسلامغە چغۇچى عىرلەر اوچون بىك اوڭقاپلىق بولا باشلادى. آخرندە مشرکار، حېش حكمدارى «نجاشى» غەايچىلەر بىھرۇب مسلمانلىرنى اوز يىنه قبول اینتەن صورا دىلر. لەن نجاشى بۇنلەرنىڭ سۈزلىرن قبول اینتەدى. محمد علیه السلامغە پېغمەرلەك كىلەنەن ۱۱ نېچى يىلندە ابو طالب، آندىن صوڭ پېغمەرمىزنىڭ خاتونى حضرت خديجه وفات ایتدى. بۇنلەنەن وفاتى اوچون پېغمەرمىز بىك قايدىرىدى. شونك اوچون بويىلغە «عام الحزن» (قايدىو بىلى) دىلر.

عرب قبيلەلارى هەر يىل بىر وقت «كعبەللە» غە كىلوب عبادت اینتەلر ايدى. بىر وقت اىرده پېغمەرمىز مكەن چەپتۇر تورلى ياقدىن كىلەگان عىرلەرنى دىن اسلامغە اوزىدى ايدى. پېغمەرلەك كىلەنەن ۱۱ نېچى يىلندە «حزرج» قبيلەسىدىن آلتى كىشى دين اسلامنى قبول ایتدىلر. بۇنلار «مدبىنە» گە فايىتقاچ شول طرفىردا دين اسلامنى تاراتا باشلادىلر. آز وقت اچنده «عزرج» «اوسم» قبيلەسىدىن كۆپىسى دين اسلامنى قبول ایتدىلر. ۱۲ نېچى يىلده «اوسم» «عزرج» قبيلەسىدىن اوون اىكى كىشى كىلوب «عقبە» دىگان اورنە دين اسلامنى قبول اینتوب

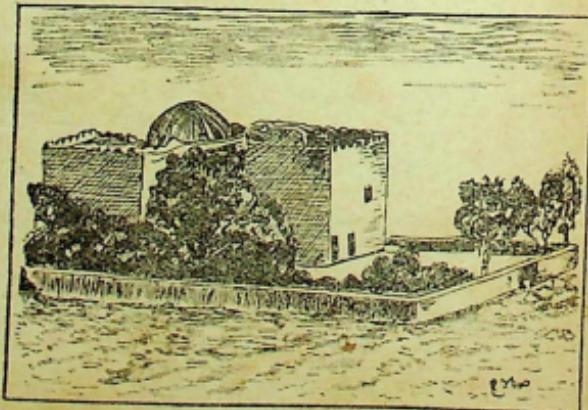
کیندیلر. مونه شوندن صوڭ «مەدینە» اطرافندا دین اسلام كوندن كون قۇت تابوب، بىر نى قىرىلى وقت اچىدە «اوس» «عرزج» قېيلەلردى آراسىدە دین اسلامغا كىرمەگان آدم قالمادى.

پىغەبۈرمىزىڭ مەدینە گە هەجرتى (كۈچۈمى).

مەدەن «ابوجەل» اسىلى بىر لەين اوزىنە بىك كوب كشى اىيەر توب رسول اللەنى ئولتۇرۇر گە بىر پلان توزودى. بىر وقت رسول مىزنى ئولتۇرۇر اوچون بور طېنى چولغاپ آلدىلر. لەكىن رسول مىز بىر حالنى «وھى» (*) اىلە بلوپ، حضرت علىنى توشە گىندە يانقىرۇپ اوزى مىشكەلر آراسىدەن چىغۇپ كىنди. حضرت ابوبكرنى اىيەنە نىكە آلوب «مەدینە» گە كىنديلر. اش معلوم بولغاچ مىشكەلر قۇوا چىقسە لىردى، بولىدە اوچرايانا آلدادىلر. پىغەبۈرمىزىڭ «مەدینە» گە كۈچۈنە هەجرت دىلر. بىر هەجرت بۇتون اهل اسلام اوچون بىل باشى ياصالدى. مەدینە گە يېقىر آلدندىن «قبا» دىگان اورزىنە طوقناب شوندە بىر مسجد ياصادىلر. مسلمانلار طرفىن اىلە اۆل ياصالغان عبادتخانە مونه شولدر. صوڭىر مەدینە گە باروب «ابو ابوبالانصارى» دىگان صحابىدە قۇنات بولدىلر. رسول اللەنى فارشو

آلور اوچون مەدینە خالقى نىڭ بۇتونىسى قارشى چەقاتىلار ايدى. هرقاپا يوسى اوزىنە قۇنات بولۇن تىلىلر ايدى. اىكىن رسول الله هېيچ بىرىنە بارورىغە وۇدە قىلمادى. «دەۋەم كەمنىڭ يورىتى

طوغرىسىنە چوڭىسى

(مەدینە، عرب اوپى)

شوندە قۇنات بولۇرەن» دىدى. دەۋەسى اىسە «ابو ابوبالانصارى» اىملى

(*) دەپى الله طرفىندا بىلدى.

صحابه‌نک یورطی آلدنده چوکدگندن شونده قوناق بولدی. صوکره مدینه‌ده بر مسجد یاصاب مدینه‌نی اسلام‌ارنک مرکزی یاصادیلر.

شوندن صوک «مکه» ده قالغان صحابه‌لر برم برم «مدینه» گه کوجه باشلا دیلر. مدینه خلقی مکه‌دن کیلگان صحابه‌لرنی بیک آچق قبول اینه لر ایدی. ایولرنده قوناق قیلار، قوللرندن کیلگان قدر یاردمده بولالر ایدی. حتی بعض اری اوزارینک ماللرن بولام بیره‌لر ایدی.

مکه‌دن کوچوب کیلگان صحابه‌لرگه «مهاجر» دیلار (کوچوب کیلوجی دیمکدر) مهاجرلرن آچق چرای ابله قول اینتوچی صحابه‌لرگه «انصار» دیلار.

حضرت رسول زماننده‌غی صوغشلر.

رسوله‌زنک «مدینه» گه کوچووی «مکه» مشرکلرینک برده کیف ارینه کیلمه‌دی. خصوصاً مدینه شهری عربستان نک اورنا بـر پرنده بولغندن مدینه‌نک مسلمانلار مرکزی بولووی دین اسلامنک تبز زمان اچنده بوتون عربستانغه جایلارون کورسنه ایدی. شونلقدن «مکه» مشرکلری مدینه‌گه هچرم ایتوب مدینه شهرن اوز قوللرینه آلورغه، دین اسلامنک طامون قول تو رغه چن کوکلرندن اویلی باشلا دیلر. بو وقت ایسه رسوله زگه الله طرفندن مشرکلر آبله صوغشورغه رخصت اینتلگان ایدی. او زاقده اونمه‌دی، مشرکلار ایل اسلام‌لار آراسنده بـر نیچه زور صوغش ابر بولدی. بونارنک ایڭ زورلری: «بدر» (*) «احد» «خندق» «خیبر» «حنین» «تبوك» «فتح مکه» صوغشلر بـر. بو صوغشلر نک هر قایوسنده مشرکلر نک ایڭ زورلرندن بـر نیچه آدم‌لاری اولترادی.

بـدر کبـری صوغشی.

اسلام لر ایل مکه مشرکلری آراسنده بولغان صوغش ارنک ایڭ مشیوری هجرت نک ایکنچی یلنده بولهان «بـدر» صوغشیدر. بو صوغشده اسلام لـر طرفندن بالغز اوج بـوز چاما سنده صحابه قاتناشدی. مشرکلار ایسه اسلام‌لارغه

(*) رسول الله اوزی عـذری اداره ایشکان بـولـه شـول صـوغـشـغـه «غـزوـه» دـیـلـارـ. اـولـهـ صـوغـشـهـ اـوزـیـ بـولـمـیـ، صـعـابـهـ لـرـدـنـ بـرـهـ رسـیـ عـسـکـرـیـ اـدارـهـ اـیـکـانـ بـواـهـ بـونـارـغـهـ «سـوـیـهـ» دـیـلـارـ.

فاراغاندە ئەللى نىچە ئىلوش كوب ايدى. مونڭىز اوستىيە مكەدن ياردىمگە تاغى بىن قدرلى مشركار كېلىسەدە اسلام لر جىڭدىلىر، بىك كوب غىنىت ماللىرى ايل، بىن قدرلى اسىرەدە آلوپ قايتدىلىر. بواسىرلار آراسىندە رسولمىزنىڭ آتاسى ايل بىر طوغان آغاسى دە بار ايدى. اول دين اسلامنى قبول اينكاج آزاد اينلىدى.

بۇ صوغىشىدە مشركارنىڭ باشلىقى ابو سفيان ايدى. صوغىشىدە ابوجوھل ئۇلتىرىدى. ابو اپب اسملى بىر ملعون مشركارنىڭ جىڭلار قايغۇسىدىن مكەدە اوزلەكىدىن ئولدى. بوصوغىشىدە بىتون صحابەلر آرسلان كېيىغىز كورسەتىدىلىر. خصوصاً حضرت علی ايل، حضرت حمزە ڪوتلەمەگان درجه دە باطىرلقار قىلىدىلىر. بىدر صوغىشىدە قاتناشقاڭ صحابەلرگە «اصحاب بدر» دىلىر.

دين اسلام ياشىنىڭ باشلانغاندە مسلمانلار نمازى «بيت المقدس» كە فاراب اوقيلىرى ايدى. هجرىتىن يىل يارم اوتكاج «کعبه الله» غە فاراب اوفورغە اللەدن امر كىلىدى. شولوق يىل اچىنە رەمەن آيندە ۳۰ كۈن روزە طونمۇق، يىلدە بىر مرتبە حاللى كىشىلارگە زكەت بىرمەك فرض اينلىدى. فرض نمازلىر اوچۇن آذان اوفرۇمۇق مشرع بولدى.

أحد صوغىشى.

«بدر» صوغىشىدە جىڭلەگاندىن صوك مشركارنىڭ بىك آچولرى قابارغان ايدى. بىتون اوپلارى بىر وقت فرصت تابوب اسلاملىرىن اوچ آلو ايدى. هجرىتنىڭ اوچىنچى يىلى مشركار بىك كوب عسکر جىوب «مدینە» گە هەجوم ايندەرگە بولغە چىدىلىر. اسلاملىر بىر ئالدىن خېر آلوپ مشركارگە فارشو چىدىلىر. مدینەدىن يراق توگل «احد» دىگان طاغ يانىندا اوچراشوب اىكى آرادە صوغىش باشلاندى. باشىدە راق اسلام لر جىڭىسى لىرە، اسلام عسکر يىنە بىن قدرلىسى رسول اللهنىڭ كورسەتكان پلانى ايل، قىامادقلۇنىن، صوڭقەنابا مشركار جىڭلىرى. بۇ صوغىشىدە رسولمىزنىڭ ايرنى ايل، ياشىغى بارالاندى. بۇ صوغىشىدە رسولمىزنىڭ قىداشى حضرت حمزە ايل جىئىتمىش قدر صحابە شەھىد بولدى. بۇ صوغىشىدە جىڭىو مشركار طرفىنە بواسىدە مشركار اوچۇن مىشقتىن باشقە بىر فائىدەدە كىلەمەدى، كېر و قايتوب كىتىدىلىر.

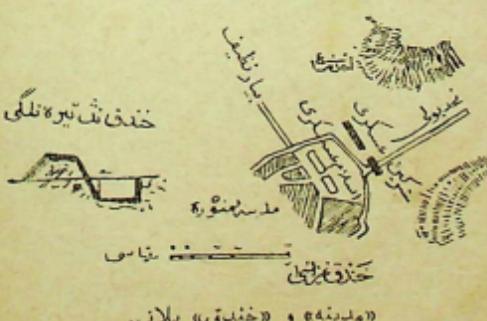
خندق صوغشی

دین اسلام کوندن کون فوت تابا، شوناڭ ايله بىرگە مکەمشركىلار يىنڭ اسلاملىرى طوقان آچولرى آرتقاندىن آرنا ايدى. شوناقدىن مشركىلرنىڭ بار فىكىلارى اسلاملىرىن ئوج آلو ايدى.

ھجرتىڭ يېشىنچى يىنلىك مکە مشركىلارى «بدوى» (كۈچەبە) عربىلدەن اوئى مڭ قدر عسکر جىوب «مدینە» اوستىنە كېلىورگە چىدىلار. اسلاملىر بۇنىن خبر آلفاج بر اورنە ؛ ولىوب مشركىلارگە فارشو طورو حىنەنە كېڭىشىش ايتدىلار. مشركىلارگە فارشو طورو حىنەنە هەر بىر صحابىه اوز فىرىن بىيان ايتدى. آرادە «سلمان فارسى» اسملى بىر صحابىه ناك فىرى معقول تابىلدى. آنڭ فىرى ايسە مدینە اطرافىنە. دشمان آرقانى كېچە آلامسلق ايتىپ، قاناؤ قازو ايدى.

مدینەنڭ باشقە طرف، اورمان كېي قوي خرما آغاچلارى ايله ھم زور - زور بىنالر ايله چولغانغان بولىدغىنىن بىو طرفدىن دشمان غە يول بىرمەسکە اوڭقان ايدى. اىكىنچى طرف ايسە آچقلق بولىدغىنىن دشمانغە فارشو طورو اوچون اوڭفايسىز ايدى. مونە شول آچق بولغان طرفقە «سلمان فارسى» رضى الله عنەنڭ فىرى ايله قاناؤ قازورغە باشلاپ بىر نىچە كون اچنەنە تمام بولدى. مشركىلار «مدینە» يانىنە كېلىوب فارشوارىندەغى اوزە آله ساق قاناؤنى كورگاچ مدینە گە كىرە آلمى آبدىراپ فالدىلار.

بو وقت «مدینە» طرفلىنىڭ آچلىق بولىدغىنىن مشركىلار اوزاۋە ئىتەرلەك آزق آلوب كېلە ئانلىرى ايدى شوناڭ اوچون آشاو، اچو طوغرىسىنى بىك آوراپ كوردىلار. ھم سوڭەتىباراپ قۇزىلى جىلد اول چەققازانلىقدىن حاىللىرى بو توپنىلى اوڭفايسىزلانىدى.

«مدینە» و «خندق» پلانى.

«مدینە» نى يېكىمى كون قدر محاصرە ايتىپ طورغاچ تاشلاپ كىنەرگە مجبور بولدىلار. «خندق» عربىلارچە (قاناؤ) دىگان سوزدە شوناڭ اوچون بى صوغشىشىشى ديمىكىر. «خندق» صوغشى ديلر «قاناؤ» صوغشى ديمىكىر.

د س ۰
«حدبیه» معاہدہ‌سی

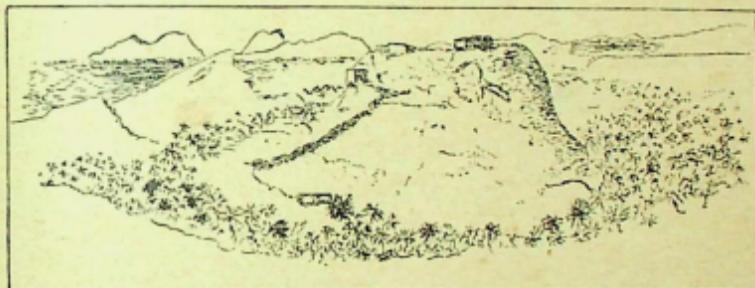
«حدبیه» مکه یا قندنه بر اور ننگ اسیدر. خندق صوغشندن صوک بو اور نده اسلاملر ایله مشرکلر آراسنده بر «معاہدہ» (داغ-اژور) باصالدی. بومعاہدہ اسلاملر اوچون شول وقت بیک اوڭفایسز بولسده، آخری پاخشی وجاپلی بولاچى معلوم بولغاندن اسلاملر طرفندن قبول اینتولدى.

شوپل، کە: رسول الله ھېرىنگ آلتىنچى يىلنە بىش بوز قدر صحابە ایله «کعبە الله» نى طواف ايتىمك اوچون «مکە مکرمە» گە سفر ايندى. نىتلارى مشرکلر ایله صوغشۇ بولما دغىندىن، رسول اکرم صحابە لارگە يانلىرى بىنه بىرەر فلاچىن باشقە صوغش نەرسەسى آلماسقە امر اينكان ايدى. مکە مبشركارى بوندىن خبر آلو ایله صوغش ياراقلىرن كوروب حاضر طوردىلر. لىكن رسول اکرم «حدبیه» گە ينگىچە صوغش اوچون كىلەمى، يالغىن «کعبە الله» نى طواف اوچون كىلاون بلدىرو اوچون بىر ايلچى بىھردى. مشرکلر بو ايلچىنى شەيد اينه يازوب فالدىلر. ايلچى كىرو ئىلەنوب فايتمادى. رسول اکرم ايلكىچى ايلچى بىھردى لىكن بونى دە حبس ايندىلر. صوڭرە مشرکلر طرفندن بوايلچى كىلوب رسول اللهنىڭ فىگىن آلوپ مشرکلرگە قايتوب سوپلدى. بوندىن صوک مشرکلر طرفندن «سەھىل» اسملى بىر كىشى كىلوب معاہدەنڭ شرطلىرى حقنە سوپلشە باشلادى. اوزانق مذاكرەدن صوک معاہدە تەمام بواوب هر ايکى طرف امضا ايندىلر. (فول قويىدىلر). معاہدەنڭ بىر مادەسى بويزىچە رسول اکرم طواف قىلەمى «مدینە» گە كىرو فايتوپ كىتىدى.

معاہدەنڭ شرطلىرى شونلر ايدى: مسلمانلرنىڭ مکە گە كروپ كعبە اللهنى زىارت و طواف قىلولرى كىلەچك يىل ھە فالدرلاچق، حجج قىلغان وقتىدە مشرکلر «کعبە الله» نى اوچ كون قدر بوشاتوب طوراچقار، قريش لر طرفندن دين اسلامغە چخوچىلر بىر نى قدرلى وقت قبول اينلە سكە اما اسلاملر طرفندن قريش لر طرفينە چخوچىلر بولسە قبول اينەرگە وباشقە بىر نى قدرلى شرطلىرى دخى بار ايدى.

١٠٦ خیبر صوغشی.

«حدبیه» معاہد سندن صوکره یهودیانزگ «خیبر» اسمی قلچه (کوبو-ست) لری اسلاملر طرفانن محاصره اینلاری. بو قاعده اول زماننگ ایڭ مشهور، نى قلعه لرندن ایدى. شولای بولسەدە اسلام عسکرینڭ غېرت واجتىادى

(یهودیانزگ خیبر قلعهسى).

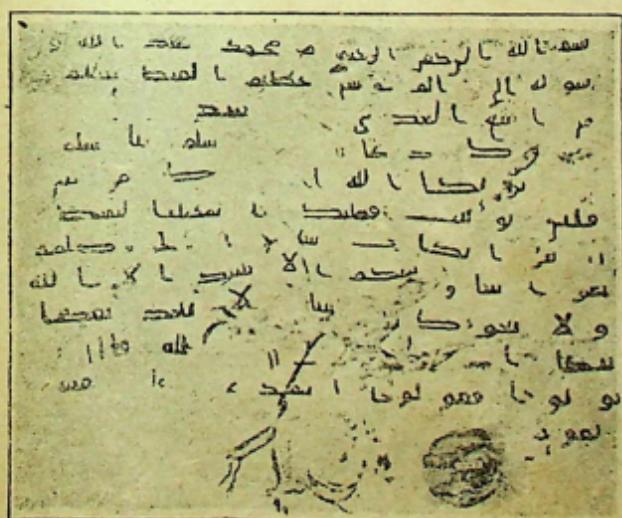
آرقاسنده آزغۇھە عسکر شوپىد بولغاندىن صوک اسلاملر قواينە گەيچىدى. خیبر قلعهسى آنلغان كون «جېش» يېرىنە كۆچكان مهاجرلرندگ «مدینە» گە قايدى قارندن

خیبر آنلارى. بوزڭ ايل اسلاملرا و چون بر كونە اىكى زور شاداق بولدى.

ھېرىتنىڭ ٧ نۇرى سندىسى پېغەبىرمىز (ايىكى) مڭ قدر صحابە ايل «مکە مكرمه» گە «کعبة الله» نى طواف اوچون سفر قىلىدىيار «حدبیه» معاہدە.

سى بولىچەمشىركلر «کعبة الله» نى اوچ

«مقوس» كە، يېرىلگان مكتوب ايل پېغەبىرمىزنىڭ ھەرى كون قدر بوشانوب طوردىلار. اسلاملر «کعبة الله» نى طواف قىلوب اوچ كون قدر مکەدە طوروب كېرى و مدینە گە قايدىلار.

بو سنه عجم شاهی «کسرا» غه روم ایمپیراطوری «هر قل» گه جبس حکمداری «نجاشی» غه مصر حکمداری «مقوقس» گه بصره والیسینه سور یهده «غسان» حاکمی «حارث» غه، دین اسلامه او ندہب مکتوبلر باز لدی. شول مکتوبلر گه با صار او چون پیغمبرمزم کمشدن «میر» (پیچات) با صاندی. بو مورد «محمد رسول الله» دیوب یاز لفان ایدی.

فتح مکه

هجرتندگی یلنده مشرکار «حدیبیه» معاهد سن بوز دیلر. شول سبیدن پیغمبرمزم مکه مشرکارینه صوغش آچوب، مکه مکرمه‌نی فتح اینمک آرز و سینه کبلدی. رسول اکرم ندگی نیتی مکه مکرمه‌نی کیسه کد نگنه با صوب مشرکاری شاشرتوب فالدرمک ایدی. اطرافه بلدرمیگنه صوغش حاضر لکلاری کورلدی. اش زمام بولفاج اون ملک قدر عسکر ایله «مکه» اوستینه بور دیلر. مکه گه یاقین بر طاغ ایته گینه طوقتاب رسول الله ندگی امری ایله تورلی اور زنگه اون ملک قدر او ط باز دیلار. بو قدر اوطنی کور گاج مشرکار ندگی عقللاری با شلرندن چفا باز دی؛ اون ملک قدر او ط کور نگاچ، اسلام عسکری بر نیچه اون ملک قدر بولور غه کبره ک دیوب بیک فور فوجه تو شدیلار. مشرکار ندگی با شلغی «ابوسفیان ندگی» یانینه جیلووب گیکاشکه با شلاد دیلار. آخر ندگی اسلام عسکری ندگی فوتون وحالن بلور او چون بسر نیچه، آدم چغار ورغه قرار بپردیلار. ابوسفیان او زی یانینه بر نیچه مشرکنی آلوب اسلام عسکری ندگی حالن بلور گه کیتدی.

بو وقت ایسه پیغمبر علیه السلام تورلی طرفه کوزه نجی عسکر ار فویغان ایدی. اسلام ندگی حالن بلور گه چقان مشرکار مذکور کوزه نجی عسکر ار طرفندن اسیر آنوب رسول الله یانینه کبلنور لدیلار.

پیغمبر مزنگ آناسی ایله بر طوغمه فرداشی «حضرت عباس» مکه سفرندن ته لله نیچه بیل تلک دین اسلامنی قبول اینکان بولسده، مشرکار ندگی باوز لقلرندن فور فوب کشی لر گه بلدرمی طورا ایدی. اسلام ندگی مدینه دن مکه نی فتح فیلور او چون چقانلر بلگاج بوتون بالا چاغالاری ایله تو یه نوب مدینه گه بار ورغه چقان ایدی. یولده اسلام عسکر ینه او چراب نه رسه لر ینی مدینه گه او زاتدی. او زی اسلام عسکر ینه قوشلوب مکه گه بور دی.

کوزه تچی عسکرلر ابوسفیان ایل ایبده شارن پیغمبر مز بانینه آلوپ کیلدیلر. حضرت عمر شول ساعت «ابوسفیان» نی یوق اینه رگه صورادی. لکن حضرت عباسنڭ اوتنووی بروینچە عفو اینلدى. شوندن صوڭ دین اسلامنى قبول ایندی. صوڭره مکه گە فایتوب، اسلام عسکر بىنڭ فۇتن، مکه لیارنڭ اسلاملرغە فارشو طورا آامايمە چقلرن سویله دى. مکه لیلر، اشنڭ جاپسازلەن بلگاچ، مکهنى صوغشماينچە اهل اسلامغا تسليم اینه رگه بولدىلر.

اسلام عسکرى مکه نڭ اوچ طرفىندن كرو رگه فرار بېرۇب، اوزلرى قارشو طورماغاندە صوغش آچماسقە بولدىلر. مکه نڭ ابىكى طرفىندن كىرگان عسکر بىرە نارشولق كورمۇن مکه گە كردىلر. لکن اوچنچى طرفىندن كىرگان «خالد بن ولید» نڭ قوماندا سىنە بولغان بىر پولك عسکرگە «ابوجەل» نڭ اوغللارى ایلە آنلىر طرفىنە چىولغان مشركىلر فارشولق كورسەتىدىلر، نى قدر وعظ و نصيحت اینلسىدە طىڭلا مادىلر. آخرنده اسلام عسکرى صوغشورغە مجبور بولدى.

رسولمۇن مکه گە كرو ایل عفو عمومى (بۇتون خلغە عفو) اعلان ایندى. اسلام عسکرى مشركىلرگە فارشو كوتىلمەگان درجىدە حرمت، رعايت كورسەتىدىلر. مشركىلر اسلام لىردى بونىدى ياخشى معاملە كورگاچ خيران قالدىلر. كون صايىن توركوم - توركوم مشركىلر دین اسلامغا كرە باشلا دىلر. مکه گە كورگاچ رسولمۇن طوغرى «کعبة الله» غە كىتىدى. بو وقت «کعبة الله» اچى بىتۈنلى «پوت» لر ایل طولى ايدى؛ رسول الله بونارنڭ هەرقايوسىنى كعبة الله دىن چفا رتدى.

مکه آلنغاندىن صوڭ «حنین» «تبوك» «طائف» صوغش لرى كېنى تاغى برنى قدرلى صوغش لىر بولوب بارىندىدە اسلام لىر جىئىدى، بىك كوب غىبىت ماللىرى اسلام لىر قولىنە توشدى.

حجۃ الوداع

ھجرتىنڭ ۹ نىچى يىلندە «حضرت ابوبكر الصديق» رسولمۇن طرفىندن «امير الحاج» اینلوب مکه گە يېھىلدى. چونكە بى سنه رسولمۇن اوزى حچگە بارماadicى. ھجرتىنڭ اوننچى سنه سى ايسە رسولمۇن قرق مڭ قدر صحابە ایلە حج سفرىنە چىدى. مونە شوشى حج رسولمۇنڭ آخىرى حجى بولوب. بۇڭا «حجۃ الوداع»

دیلر، رسولمز مکه مکرمه ده او قوغان بر خطبه سننه او زینث او زافلامای بو دنیادن کوچه چکینی بلدردی و امت لرینث قرده شلک، دوستلک و بولک ایله عمر اینتولرن نوصبه ایندی. شوندن صوڭ حج عمللرلن تمام اینکاچ مدینه گه فایتوب کیتىدلر. شول وقتلرده «یمامه» ده مسیلمه الکذاب «یمن» ده اسودالعنssi «بىنى اسىد» قبیل سندن طلیعه بن خویلد پیغمبرلک دعوا اینه باشلاغانلر ایدی. آخرنده بونلار اوزرینه کوبولك گىشىلرنى اىهرتوب اسلاملرغه فارشو طورمۇ بولغانلر ایدی.

عرېلرنىڭ ئلوکىن بېرىلى شام ایله سودالرى بار ایدی. بو سودا اسلامىت ئامىر بولاقاجىدە طوقنامادى. بو طرفلرده هماندە مشركىلر آرچىلوب بىتمەگان بولفانلقدن، اسلام كروانلرى شامىغە بارغاندە مشركىلر طرفىدىن ضرر كوره لار ايدى. رسول اڪرم بو يولى مشركىلردىن آرچىمۇق اوچون زور بىر آردو نوزودى. «اسامه بن زيد» رضى الله عنەنى عسکر باشلغى اينتوب شول طرفلرگە بىردى. اسلام عسکرى «مدینە» دن چققان ڪۈنلرده رسولمزدە بىر تورلى گىف سزاڭ بلنە باشلاغان ایدى. مونە شوشى گىف سزاڭ رسولمزنىڭ دنیادن ڪۈچو خستە لغىنىڭ باشى بولوب آورۇمى كوندىن كون قۇتلۇنە باشلادى.

پىيغىمبەرەزنىڭ بو دنیادن كوچو وى.

رسولەزنىڭ خستە لغى كوندىن كون قۇتلۇنوب ھجرتنىڭ ۱۱ نچى يىلندە ربىع الاوئلنىڭ ۱۲ نچى كىچە سىننە، آلتىمش اوچ باشىنده بو دنیادن مەڭگۈلك يورطە گۈجدى. صلى الله عليه وسلم.

آنا آنانلىنىڭ ياقن كورگان پىيغىمبەر مزدىن آيرلماقىنە بو كون بوتون صحابەلر قايدۇردىلار، يغلادىلار. بو كون بوتون اهل اسلام اوچون زور قضا بولدى. او زاقدە اوتمەدى شام طرفلرینە گىتكىن اسلام عسکرى فایتوب سەنجاق (فلاق) لرن رسولەزنىڭ خانسى دیوارىنە سويمەدىلار. شول بىردى بوتون عسکر او كىسوب او كىسوب يغلارغە باشلادىلار.

پیغمبر مزنگ خاتونلری.

برنچی: خدیجه اسلی بولوب آناسی خویلددر. رسول مزنگ ایک اوّلگی خاتون بولغندن «خدیجه الکبری» دیگان لر. ۲ نچی سوده، ۳ نچی عائشہ، (حضرت ابو بکر مزنگ فرزی) ۴ نچی حفصه، ۵ نچی زینب، ۶ نچی ام سلمه، ۷ نچی زینب جحش فرزی، ۸ نچی ام حبیبه، (توب اسمی «رمله» در)، ۹ نچی جویره، ۱۰ نچی میمهونه، ۱۱ نچی صفیه، ۱۲ نچی ماریه قبطیه، ۱۳ نچی ریحانه در.

پیغمبر مزنگ بالالری.

قاسم، عبد الله، ابراهیم اسمنده اوچ اوغلی بولوب، زینب، رقبه، ام گلنوم، فاطمه اسمنده دورت فرزی بولدى. فاطمه دن باشقه بالالری او زندن ئاواك وفات بولوب نسللری قالمادارى. حضرت فاطمه حضرت علی گه نکاعلانوب حسن، حسین اسمنده ایکی اوغلی بولدى.

III

خلفاء راشدین

١

حضرت ابو بکر الصدیق (رضی الله عنہ)

رسولمز بودنیادن کوچکاندن صوڭ مملکت اداره سینگ ترتیبلى بار ووی اوچون البنه بر باشقى لازم ایدى. شونلقدن صحابه لر اوز آرالرندن بىرىنى باش (خلیفه) تعیین ایتو فکر ينه تو شدیلر. «سقیفة بنی سعیده» گه جیلوب خلیفه صایلاو حقنە كېڭىشكە باشلا دیلر. اىكن خلیفەنى هر قبیل اوز آراسىدىن صایلارغە تىلب، تورلى تورلى دليل لار كىتۇرە باشلا دیلار. مثلا: «حزرج» قبیلسى «انصارى دین اسلامغا كرو گە بىز فزى دردق، ایک اوّل دین اسلامنى باشلاپ بىز تاراتدق، اسلامىت بىزدىن تارالدى. شونك اوچون خلیفەدە بىزدىن صایلانورغە تیوشلى» دىدىيلار. انصار ايسە: «مهاجرىن بىزنىڭ يرمىزگە كېلوب قۇت تابىدى، شونك اوچون خلیفه بىزنىڭ آرامىزدىن صایلانورغە تیوش» دىدىيلر.

مهاجرین ایسه: «بز عرب خالقی نک ایک قدرلیسی، رسول الله بن زنگ آرادن طهور ایندی. بز اسلامیت اوچون مال و پر ارم زدن آبرلدق، شونک اوچون خلیفه بن زنگ آرام زدن صایلانورغه تیوشلی» دیده باشد. مونه شولای ایندوب تارنقالا شد. قلن صوک بر فرارگه کیلووب حضرت ابو بکر الصدیق ف خلیفه صایلادیلر، شولای بولسده حضرت ابو بکر زنگ خلیفه بولووینه بز نی قدر صحابه لر راضی بولمادیلر. شونلر اچنده حضرت علی ده بار ایدی. لکن بو واقعه او را غنه بار مادی، صوکندن بار چهسی رضالق کورسه تذبلر.

پیغمبر لک دعوا ایتو چیلوگه قارشو صوغش

رسول الله نک صوک کونلرنه باشلانغان پیغمبر لک دعوا ایتو چیلردن «یمامه»^(۵) «سود العنسی» «یمن»^(۶) «مسیلمة الکذاب» اوستینه ابو بکر الصدیق عسکر بیهودی. اسود العنسی گه پیده لگان اسلام عسکری اسود العنسی ف او ترور ب طرفدار لرینی تارمار گیتوردی ایسده، مسیلمة الکذاب ایله اسلام لرغه با خشوق قانلی صوغش لر قیلورغه طوغری کیلدی. اسلام عسکری ایله «مسیلمة» عسکری «یمامه» ده «عقر باء» اسمی اورنده او چراشدیلر. آراده بیک زور فزو صوغشدن صوک اسلام عسکر بنک باشلغی «خالد بن ولید» رضی اللعنده نک طرشوی آرقاستنده مسیلمه عسکری بیک نق جیکلددی، او زی شول صوغشده او ترا لدی.

موتلرگه قارشو صوغش^(۷)

دین اسلام نک بعض بز حکملری، خصوصاً زکات، عشر کبی مال ایله بولا طور گانلری قایسی بز عرب لرگه آغر کورینه باشладی. شونلقدن عربستانده بعض بز عرب لر، مال بز لر بولغان عبادت لرنی قیلمی، باش تارنا باشلا دیلر. بونلرنک ایک مشهور لری «بنی یربوع» قبیلہ سندن «مالک بن نویره»

(۵) مرتد اسلام دیننکن کیرو دونو چیلر دیمکدر.

ایدی. حضرت ابو بکر ایسه بونلار او زینه هم عسکر بیده ردی. بوسفرده دخی عسکر باشلغی خالد بن ولید ایدی. خالد بن ولید او زینه تدبیری آرقا سنده بونلرن بیک نیز لک ایله با صدر دی. مالک بن نویره او تولدی. بوندن صوک برم برم با شفه مرتدارده اطاعت که کرندی.

حضرت ابو بکر زماننده غی فتوحات.

مرتلار چوالوشی با صدر لدقن صوکره حضرت ابو بکر بر فی قدر عسکر تربیب ایندی. بو عسکر لرگه هم حضرت خالدی باشلغ اینوب «عراق» طرف لرینه بیده ردی. بو وقت عراقده عجم پادشاهی حکومت اینه ایدی. حضرت خالد عراق طرفاندن با یاناپ بر لرنی فتح ایندی (اسلام لر قولینه کرندی).

بوندن صوک حضرت خالد «سوریه» طرفان، ابو عبیده «فلسطین» طرفان فتح اینه رگه بیده لردی. بو وقت فلسطین و سوریه «شرقی روما» ایمپراتوری قولندی ایدی. روما ایمپراتوری اسلام لرگه فارشو زور بر آردو بیده ردی. بو آردو ایله اسلام آردو سی «اجنادین» دیگان اور نده او چرا شوب زور بر صوغش بولدی. اسلام عسکر ای بالغز او طوز ملک فدر گنه بولسلرده او زلرینه اجتهاد لری آرقا سنده طوقسان مکلک روم عسکر بیک نق جیکن دیلار. روم ایمپراتورینه تابع بولغان «غسان» حاکمی نک بری اسلام قولینه کردی. بوندن صوک «شام شریف» محاصره اینلدی.

عرب عسکری

قرآن کریم فی جیمه.

دین اسلام نک چیشهه سی بولغان «قرآن کریم» پیغمبر مژ زماننده بر یرگه باز لماغان، آنی ذله گان بر کشی کوکلدن گنه بیکلی ایدی. صحابه لر او ز

آرا بورینه اوگره تشه لر ايدي. بو وقته ايسه صحابه لر کون تون موغسلرده فرلياقده ايدي. هم صحابه لر قرآنني بوري بر ينه مخالف رهك بيکلر گهده ممکن ايدي. اگر قرآن شول کوي دوام ايتسه کوب آينلنگ اونتوولوب فالولري وبيک کوب آيت ارنگ بر ينه باشه لانوب بتولري احتمال ايدي. مونه، شوندي افلاف واو گفايس زلقلر بولماسون اوچون، صحابه لرنگ انقاذری ايل، حضرت آبو بكر «قرآن كريم» نى باز دروب رسوله مزگ خاتونلارندن «حضرت حفصه»

وَعَلَى مَدْرَسَةِ الْجَمِيعِ لِلْيَوْمِ الْمُتَّقِيِّ مُهَنْدِفَا
أَكْلَمَهُمْ سَالِمٌ وَهُبَّا لِمَارِضَتِهِ مُهَنْدِفَا
مُهَنْدِفَا لِمَارِضَتِهِ مُهَنْدِفَا لِمَارِضَتِهِ مُهَنْدِفَا
مُهَنْدِفَا لِمَارِضَتِهِ مُهَنْدِفَا لِمَارِضَتِهِ مُهَنْدِفَا
مُهَنْدِفَا لِمَارِضَتِهِ مُهَنْدِفَا لِمَارِضَتِهِ مُهَنْدِفَا
الْمُهَنْدِفَاتِ مُهَنْدِفَا لِمَارِضَتِهِ مُهَنْدِفَا
مُهَنْدِفَا لِمَارِضَتِهِ مُهَنْدِفَا لِمَارِضَتِهِ مُهَنْدِفَا

خط کوفی، ایله پازلگان قرآنیں پر قطعہ۔

خانسته صافلادی. قرآنی ایش ٹلک بر پرگه جیوچی حضرت ابو بکر بولوب ایش ٹلک فرآن بازوچیده «زید بن ثابت الانصاری» در.

حضرت ابو بکر ناٹ وفاتی۔

حضرت ابو بکر ایسکی یل، اوچ آی خلیفه لک ایتوب، هجرت نئک ۱۲ نچی
پلنده آلمش آلتی یاشنہ «بیزگوک» خسته لغدن وفات ایندی. او زدن
صواف خلیفه لکنی «عمر بن الخطاب» حضرت لرینه وصیت ایتوب فالدردی.
قبو شریف اوری رسول الله نئک قبر شریف لری ابله بر گهدار.

۷

حضرت عمر الفاروق نكح خلافته.

حضرت ابو بکر زاده و فاتنندن صوک، هجرت نون ۱۳ نجی یلن حضرت عمر خلیفه
پولدی. بو وقتنه اسلام عسکری «عراق» ده عجم لر ایله، «سوریه» ده رومالیلر

ایل صوغشده دوام اینهله ایدی. شونلقدن حضرت عمر خلیفه بولغاچه بر پیش
خطبه سندوک مسلمانان رنی صوغشة، بار و رغمه
اونده ددی.

حضرت عمر خلیفه بولغاچه، عسکر باشلغی
«خالد» نی او رنندن تو شر و ب آنث اور بینه «ابو
عییده» نی عسکرگه باشلاق اینتوب فویلدی. کوب
آدمله، حضرت خالد نک بو اشکه کیفی کینهه،
حضرت عمر نک هیری. آچووی کیلور، آخری ئەللە نیندی ناجار لقلر
طودر ور دیسه اردنه، حضرت خالد نک بو گذا ذره قدر ده کیفی کینهه ددی، اولئه نیچک
خدمت اینسے ابو عییده قول آستنده هم شولای طرشوب خلده تده بولادی.

بیوه وک صوغشی.

روم ایپیرانوری اسلام لرغه فارشو یوز یکرمی مک عسکر حاضر لب صو
غشنه چفاردی، بو یوز یکرمی مک عسکرگه دخی «غسان» عا کمی «جبل الابیمی»
عسکر بده کیلوب فوشاندی. بو روم عسکری طوفان کبی عربستان طرفار بنه
اسلام لرغه فارشو چقدیار. حالبکه روم لرنک بو قدر لی عسکرینه فارشو
اسلام اینک او طوز مک قدر گنه عسکرلری بار ایدی. اسلام عسکرینک باشلغه
بوندن خبر آلا گاچه، دشمنان غه فارشو طورو اوچون کیکاشه باشلا دیلر.
آخر نده حضرت خالد نک فکری موافق کورلوب شونک فکری ایله اش قیلو رغه
قرار بیرلدی. خالد نک فکری شولای ایدی: روم عسکری بیک کوب، اسلام
عسکری ایسے بالعکس آز، رومار شوندن استفاده اینتوب آرت طرفه ئەبیل نوب
اسلام عسکرینک عربستان ایل مناسبتن کیسے چک ده، بو تونیسن اسیر آلا چق.
یا که بو تون عسکری قروب بترو احتمالی بار ایدی. شونک اوچون آنلر
چیکل فالسلر عربستان غه چیگاوا او گھای بولسون اوچون بر اورن کبردک
ایدی. بونک اوچون موافق اورن «اردن» نهرینه قیبا طورغان «بیرومک» نهری
بویی ایدی. شونک اوچون اسلام عسکری «بیرومک» نهری یاقاسینه جیو ایدی.
بو صوغش ده رومار لرغه فارشی بیک غیرت وشدت کورسە تورگه تیوش ایدی.

«ابو عبیده» حضرت‌لاری یوم شاق طبیعت‌لی ابر آدم بولدغندن عسکرگه باشلاق اینتوی او زینث فوت و غیرتی ایل مشهور بولغان «خالد» حضرت‌لارینه تابشدیردی.

بو صوغشده اسلام عسکری اوچ دفعه صوغش ترتیب لرن بوزدیلر.

شولا بدیه حضرت خالد زنگ تدبیر و اجتهادی آرفاسنده یا کیدن تو زل ماوردی.

آخرنده اسلام عسکری روملرنی بیک نق جیکدی. «غسان» حاکمی اسیر تو شوب دین اسلامنی قبول اینتدی. بوندن صوڭ «شام شریف» قلعه‌سن ظبط ایندیلر.

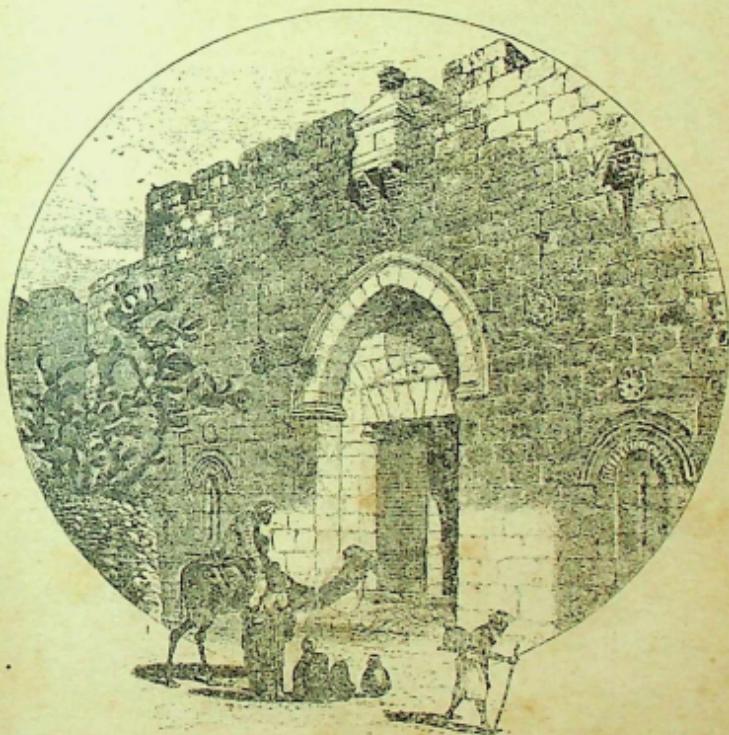
بو صوغش وقتنه اهل اسلام بیک قورقوغه تو شدیلار. حتی محاربه گه فانناشو اوچون حضرت عمر او زینه بار مقہی ایدی، لکن صحابه ارنڭ کوبی بو اشنى موافق ڪورمه دکلرندن طوقنانلوب فالدى. لکن او زاق او تمددی اسلام‌لر زنگ جيڭو خبرى ڪيلگاچ اهل اسلام بیک شادلاندیلر. بوندن صوڭ اسلام عسکری خالد بن ولید فومانلەسندە او لارق «حلب» «أُورفه» «ماردين» طرفارینی فتح اینتوب «دييار بکر» گه قدر بار دیلر. روما ايمپيراتورى سورىهدن بونون اميدن كىسىدی. آخرنده «بعلبک» «حما» «لاذقیه» «حلب» «أنطاكیه» كېي زور شهرار اسلام اړ فواينه كورگاچ كوزلرندن فانلى ياشلرۇن تو گوب «قسطنطینیه» (حاضرگى استانبول) شهرینه قایتوب كىنتدی.

بىر مدت صوڭره سورىهدە «وابا» (خالىرا) خستەسى چغوب، اسلام عسکرینڭ كوبىسى و بادن شوېيد بولدى. شول زماندە «ابو عبیده» حضرت‌لاری ایل «سورىيە» والىسى يزىد بن ابى سفيان ده وفات ایندیلر.

فلسطین وقدس فتوحاتی

فلسطین طرفارینه يېرلگان «عمر و ابن العاص» «قدس» طرفانزدە غى «نابلس» «ياده» «غزه» طرفان ضبط اینتدی. روملر زنگ «ارتبون» اسملى عسکر باشلاقلرۇن قدس كە قدرلى قووب كىلدى. ارتبون «قدس» شۈرپىنە كرۇب بىكلەندى. «قدس» نىڭ هر طرفى محاصره اینلدى. روملر زنگ اسپىر بېرلۇون طلب اینلدى. لکن روملر زنگ دين باشلاقلارى: «بىزگە عمر او زى كىلسون، او زى بىرلە فارا فارشى سوپەل شوب شوندن صوڭ شېرىنى تسلیم

ایته‌مز» دیدی. اسلام عسکرینه باشلفری بو خبرنی مدینه گه ایرشد دردی. شول خبر بونچه حضرت عمر بالذات او زی «قدس» طرفینه کیلدی. روملر ایله، معاهده یا صالغاج روملر شهرنی اسلام‌لرغه تسليم ایتدیلر. روملر شهرنی

قدس شریف فاپوسی.

تسليم اینه‌کاج، اسلام عسکری بزگه قانی معامله‌ده بولور، دیوب کوتسه‌لرده عسکرلار روم‌لرغه بیک یاخشی معامله‌ده بولدیلر. حضرت عمر بر فرمان (مانیفیست) چهاروب دینلرنده ایرکنچیلک بیردی.

ایران فتوحاتی.

بو وقتلرده ایرانده «زردشت» مذهبینده گی خلق‌لر طورالر ایدی. سوریه طرف‌لر زده کوب یارلر فتح اینتلگاج، حضرت عمر ایران طرف‌لرینه‌ده عسکر بیدردی. بو عسکر گه «ابو عبیده بن مسعود الثقفی» اسملى صحابه‌نی باشلاق

ایندی. باشده اسلام عسکری ایرانلیلرن جیکدی. صوکره ایرانلیلر ناغی فتنی عسکرلر جیوب «زرش کاویانی» اسمی مقدس صانالغان فلافلرن کوته روب اسلام رغه قارشی کیلدیلر. اسلام عسکریده «فرات» شهرن او توب ایران

عسکرینه او چرا دی. ایران آردوسنده فیل لر بیک کوب ابدی. اسلام رنگ آطلوری بو فیل لردن فور فوب کیر و چیگه باشلا دیلار. شول وقت اسلام عسکرینه باش لفی بولغان «ابو عبیده» بر فیل- نک آباق آستنده قالوب شهید بولدی. بوندن با شقه بر قدر اسلام عسکریده شهید بولدی. «ابو عبیده» نک شهید بولغانی بلند گاچ، اسلام عسکری بوزلوب چیگه- رگه باشلا دیلار. ایرانلیلردن فور فوب قاچار غه طون غنان

عریان رنگ آطلی عسکری.

اسلام عسکری کینهت بر کوپرگه کیلو بکردیلر. کوپر بو قدر آغر لفه تو زه آلمادی، یه راوب تو شدی، اسلام عسکرینه کوبیسی صوده غرق بولدی. بولن بفالانلری ایرانلیلر غه اسیر بیلدیلر. بو صوغش تأریخه «کوپری واقعه سی» دیوب آنالادر.

کوپری واقعه سنندن سلامت فالان اسلام عسکری آراسنه «منی» اسمی بر غیرنلی بکت بار ایدی. منی او زینه یکنلگی آرفاستنده اسلام عسکر ن باشکد ن تربیکه قویدی. «خبره» طرفندگی قبیل لرگه بار و ب تهمی نلی و بکت اگی آرفاستنده بیک کوب کشی ف ایه رتوب عسکری یانینه کیلدی. (بو خلفلر آراسنده خریستیانلرده، بار ایدی). صوکره ایرانلیلر غه قارشی بار و ب آراده زور صوغش بولدی. منی قول آستنده بولغان اسلام عسکری ایرانلیلرن جیکدی. ایرانلیلرنک بایناق بیرون اسلام مدلکتینه قوشدی.

بو وقتده ابو عبیده نک شفید بولغان خبری خلیفه — حضرت عمر گه ایرشدولگان ایدی. حضرت عمر عسکر باشلغی ایتبوب «سعد بن ابی وفا» نی تعیین ایتدی. ینه دورت مک قدر عسکر جیوب شول طرفارغه بیهودی. لکن «مثنی» ایسه «کوپری واقعه سند» آلغان چراحتندن «سعد بن ابی وفا» کیلگانچه وفات ایتكان ایدی.

«سعد بن ابی وفا» عسکرینی یاڭى بیهولگان اسلام عسکری ابله «قادیسە» دیگان اورنگه جیدی. بو وقت اسلام عسکری فرق مکنگە طولدى. صوڭرىھ ایرانلىرغە ایلچى بېرىوب، يادىن اسلامغە كرولىرن يا ايسە «جزىء» (آچە) تولوازون صورادى. لکن ایرانلىلر بونڭ برسىنده قبول ايتىمدىلر. بلکە «رستم» اسملى بىر عسکر باشلغى يوز يكىمى مک عسکر ابلە صوغشورغە كىلدى. اىكى آرادە بىك زور فانلى صوغشىن صوك رستم اوئرلدى. ایران عسکری بىك نق جىكىلدى. بو وقت اسلاملرغە شام طرفىن ياردىمده كیلگان ایدى. بو زور صوغشىدە اسلام عسکرینىڭ بىشىن بىر ئۇلوشى شهيد بولدى. ایرانلىلر نڭ درفش كاویانى» دیگان فلاقلارى اسلاملار قولىنە توشدى. او زاقدە اوئەدى ایرانلىلر نڭ «باپل» شهرى ابلە پايىختارى بولغان «مداين» شهرى اسلاملار قولىنە كىچدى. صوڭرىھ اسلام عسکری «جلولا» فلۇھىسن محاصرە و ضبط ایتدى. پايىختلىرى مداين شهرى اسلام لار قولىنە كىرگاج، ایران حكمدارى «رى» (حاضرگى طهران) شهرىنە كوچدى. اسلاملرغە قارشى عسکر حاضرلدى. بو وقت حضرت عمر شوندەغى عسکرگە «نعمان بن مقرن» نى تعیین قىلغان ایدى. «نعمان» اوطاوز مک قدر عسکر ابلە «زهاوند» يانىنده ایرانلىلرغە صوغش آچدى. ایرانلىلرنى جىڭۈب «زهاوند» نى فتح ایتدى. بوندىن صوك ایران عسکری قۇتسىز حالىگە كىلدى. بىك قورقاقلاندى. بوندىن استفادە ایتبوب اسلام عسکری ایران نڭ تورلى طرفىنە هجوم ایتدى و ياشى قۇھاتلار باشلاندى. مثلا: «بصره» اميرى موسى الاشعري «شيروان» شهرن، خىنیفە بن يمامە دھى «همدان» و «اصفهان» شهرلارن ضبط ایتدىلر. «آزر بىجان» طرفانىنده زور صوغشلار بولوب «قزوین» «زنجان» «جرجان» «طبرستان» «در بند» (تىمر قىو) شهرلىرى بىرم بىرم فتح ایتولدى. آخرنده ایرانلىلر نڭ «رى» شىئى پىدە فتح ايتىلگاج ایران حكمدارى يزدجرد «مرو» گە فاچوب كىتىدى

وشول طرفارده حکومت ایته باشلادی. بر نی فدرلی صوغشدن صوک اسلاملر «ازر بیجان» «کرجستان» طرفان بنونله‌ی فتح ایندیلار.

آفریقا فتوحاتی.

سوریه فتوحاتندن صوک «عمرو بن العاص» حضرتاری قرق مک عسکر ایله «مصر» طرفارینه بیدهارلدي. بو قدر عسکر ایله مصر طرفان فتح اینهک خیال کبی بر اش بولسنه، مصدره‌غی قبطیلرنک اسلاملرغه فارشو طورماولری آرافاسنده، اسلام عسکری بر قدر بر فتح ایندی. چونکه مصر والیسی بولفان «مقوفس» قبطیلرنی بیدک جبرلی ایدی، شونلقدن قبطیلرنیچک بولسنه روملدن فوتولورغه تلیلر ایدی. بونلر، اسلام عسکرینه فارشو طور و توگل، بعض اورنلرده اسلاملرغه یاردمده ایندیلار. صوکره اسلاملرغه یاردم او هرق اون مک قدر عسکرده کیلدی. بوندن صوک اسلام عسکری مصدرنک بایناق بیرن ضبط ایندی. رسول‌امر صحابه‌لرگه: «مصر فتح اینکاج خلقینه یاخشی معامله ده بولنکز» دبه وصیت اینوب فالدرغان ایدی؛ شول وصیت او زورینه اسلام عسکری مصدرلیلرغه بیدک یاخشی معامله ده بولنده‌لار. مصر والیسی «مقوفس» ایله بر معاهده یاصالدی. معاهده یاصاوغه راضی بولماغان روم عسکری اسلام لر ایله، صوغشسه‌لرده، آخرنده بیدک نق‌جیکلوب «اسکندریه» شهرینه فاچدیلار. «اسکندریه» شهری اسلاملر طرفندن محاصره اینلوب، اوچ کوندن صوک فتح اینولدی. بوندن صوک اسلام عسکری طرابلس طرفان بنه کیتوب «طراباس» شهرنی فتح ایندیلار.

کوفه، بصوه شهولوینک یاصالووی.

ایرانده‌غی مشهور زور صوغش لردن صوک، ایران دولتی نک فوتی بتدی. عربلر ایران نک هر طرفینه بولک بولک عسکر بیدهه باشلادیلار. اول طرفت‌غی و فوعاتلر هر بری کونی ایله خلیفه‌گه بلدراب طور و نیوش کورلدي. حالبو، که بو زمانده پاراخود، تیمر یولی، تیلیغرام کبی نهرسه‌لو بولمادغندن ایراندن مدینه‌گه بر خبر ایرشووی اوچون آیلر چه وقت لازم ایدی. مونه شوندی اوکفايسراقلر بولفانه، عراق طرفاننده اسلام لر اوچون بر مرکز

یا صارغه تیوش کورلدى. حضرت عمر «سعد بن ابی واقص» غه فرمان بیهربوب شول طرفلرده بر شهر بنا اینه رگه قوشى. شوندن صوڭ «سعد بن ابی واقص» شول طرفلرده «کوفه» ایل، «بصره» شهرلرینى بنا ایندردى. اوّلدە «کوفه» اورننده «خبره» ایدى. «بصره» اورننده «خربیه» اسملى بر آول ایدى.

حضرت عمنزڭ شھيد ایتلۇرى.

حضرت عمر، هجرتنىڭ ۲۳ نېچى يىلندە «ابولؤلۇ» اسملى بر بجوس طرفىدىن خنجر ایل، جراحتلى نوب، اوچ كوندىن صوڭ شېيد بولدى. بوتون خلیفەلەك زمانى اوں بىريل بولاب، اسلامىت كە زور خدمتلىرى تىدى. بونڭ زمانىنىدە بىتالماڭ غنىمەت ایل مالىدى. شولاي بولا طوروبدە، حضرت عمنزڭ كىيىملەرنىدە ئەللە ئى قىرىلى ياماولار بولا طورغان ایدى. اوز يىنڭ وصىت ايتوب فالدر ووينه بنا روسوا منزڭ قېرى يانىنە دفن اینلىدى.

۳

حضرت عثمان بن عفانىڭ خلافتى.

هجرتنىڭ ۲۴ نېچى سنه سىنده حضرت عثمان خلیفە بولدى. شوپىل، كە حضرت عمر شوپىد بولغاچ صحابە لە خلیفە صایلاو مسئۇلى سەن «عشرە مبشرەدن» «آلنى آدمگە طابشىرىدىلار. بوا آلنى آدم بىك اوزاق مدا كىرا يىنسە لىرە بىر قرارغە كىل، آلامادىلار. آخرنە آرالىنىن «عبدالرحمن بن عوف» رأيىنە طابشىرىدىلار. اول ئىلخ خلیفەلەكىنى حضرت علی كە تكليف ایندى. حضرت علی ايسە «مېنەم خلیفە بولۇمدۇن امير بولۇوم آرتقىدر» دىيە قبول اینىمەدى. صوڭوھە حضرت عثمان غەتكىف ایندى. حضرت عثمان بو تكلىفى قبول ايتوب خلیفە بولدى.

حضرت عثمان نڭ مەرى. پادشاھلارنىڭ اوزگەرۈسى ایل، حکومت

آدملىرىنىڭ دە اوزگەرۈسى كوبىدىن بىرلى كىل، طورغان بىر عادتىر. شونڭ كىبى حضرت عثمان خلیفە بولغاچە نورلى طرفە بولغان والىلىنى آلماشىرى باشلادى. درست، حضرت عثمان نڭ بو والىلىنى آلماشىرى ورغە اوز يىنڭ فىرى يوق ایدى.

* رسول الله جنت ایلە سوپىنج بىرگان اوں كىشى گە «عشرە مبشر» دىلار.

شونک اوچون اول باشدە بوندى اشلر فيلمادى. لىكن صوڭقە نابا اوزىنە بافن بولغان آدملىنىڭ صوراۋ واوتتۇلۇرى بوينچە ايسكى واليلرنى اورنىلنىڭ آماشىرى باشلادى. بونلار اورنىنە اوز ياقىتلەرن تعىين ايندى. مثلا: عراق والبىسى بولغان «سعد بن أبي وفاص»نى اورنىنىڭ چىفاروب آنڭ اورنىنە اوزىنە باقىنى «عقبة»نى قويدى. «مصر» والبىسى بولغان «عمرو ابن العاص»نى عزل ايتىوب اورنىنە اوزىنە سوت قىردىشى «عبد الله بن سعد»نى قويدى. (عمرو بن العاص» مصرنى اوزى فتح اينكان بىر كىشىدەر.)

عبدالله بن سعد افتدارسز بر آدم ایدی؛ شونی فرصلت بلوب، روملر اسلامارغه بندن صوغش باشلاديلر. «اسکندر يه» ايل، اطرافن اسلاماردن بیرو آلدييلر. صوگره مصر طرفرينه باشگادن «عمرو بن العاص» يمهه لدی؛ آنک كيلووی ايل، «اسکندر يه» طرفري بندده اسلامار قولينه كيچدى. بو وقتلرده روملرنىڭ «جيير جير» و «غر يغورى» اسمنىدە گى اىكى گىنېرال قول آستىنده اون اىكى مڭ عسکر ايل، اسلامارغه فارشو چقغانلار ايدى. بوعسکرلر اسلامارغه «تونس» ده «فېروان» ياقتنىدە «شىپىطىل» دىگان اورنىدە اوچرا ديلر. زور صوغشلىن صوك اسلام عسکرى جيڭدى. «عبدالله بن زبيز» حضرتلىرى آملى ايله روم عسکري يىڭىچى اچىنە كىروب اوز قولى ايل، «جيير جير» نى اوئىرىدى. باشىن كيسوب اسلام عسکرى باشلەفي بولاغان «عبدالله بن سعد» كەكىنۇردى. باشلەقلرى اولگەچ، روم عسکرى تورلى طرفە قاچوب نارالوب بىندى. بو صوغشە بىر نىچە عبدالله اسملى كىشى قاتناشقا نالقىدىن «عبداللە صوغشى» ديلر (عبداللە لار صوغشى معناسىنده).

قبریس آطه سینگ اسلاملو طرفندن آلنووی.

شام شریف فتح اینلگهچ، آنده «معاویه بن ابی سفیان» والی (گوپیرناتور) اینتوب تعیین اینلگان ایدی. معاویه ایسه قبریس آطه سن فتح اینه رگه کو بدن نای ایدی، حتی بو فکرمن حضرت عمر زماننده حضرت عمر گهده بلدرگان ایدی. لکن حضرت عمر کیمه ارنک منظم بولماغانان خاطرگه آلوپ «مین بالا لرم او رننده عزیز چورگان عسکرمنی تافتا کیسه کارینه تزوپ، دیگنگه یبه رسم کیلمی» دیوب قبیل فیلماغان ایدی. حضرت عثمان زماننده بعض بر والیلرگه او زارزدن اش

قبیلورغه ایرک بیر لگان ایدی. شوندگان اوچون معاویه، مصر والیسی عبدالله ایله اتفاق اینتوب، زمانه سفچه، منتظم فلوط با صاتوب قبریس طرفینه سفر ایندیلر. قسطنطین اسلامارنگ بو اشلنندن خبر آلوپ، زور بر فلوط ایله بحر سفید ساحلینه کیلدی. شوندگان اسلامار فلوطینه اوچراب زور صوغش بولدی.

رویدرنگ اسلامار، فارشی چهارغان فلوطی.

لکن روملر جیکلدلیلر، قسطنطین اووزی «سچیلیه» (صلیلیه) آطم سینه قاچوب کیندی. اسلام عسکری «قبریس» غه یوردی؛ قبریس صلح طریقچه فتح اینتلوب، خلقی جزیه توله رگه مجبور اینتلوب بر معاهده باصالدی. بوندن صوک اسلامار قسطنطینیه گه فلوط بیهوده ارده بر فائده ده چه مادی.

حضرت عثمان زماننده شرق فتوحاتی.

حضرت عمر رضی الله عنہ شہید اینتلگاج، ایراندھی اسلام دھمانلرندن «بزد جرد» و آنک طرفدار اسلامار، فارشی با گذین صوغش باشلادیلر. لکن «بصره» والیسی بولغان «عبدالله بن عامر» او زیانینه بر نیقدر بجاهد (کوئلی عسکر) جیوب «موس» «اصفهان» «مر» «شورارن ضبط اینتوب آندھی چوالو و صوغشلر ف بیک نیز باصدردی. «ساسانیان» دولتی نک صوک حکمداری بولغان «بزد جرد» فی

«مروده» ده او ترتیدی. بوندن صوک «یزد چرد» اور زن طوتار لاق بر آدم لری
فالادغندن «ساسانیان» دولتی منقرض بولیدی. امیراردن «احنف بن قیس»
منتظم بر عسکر ایله بلخ طرفلرینه باروب، زور بر صوغشدن صوک «بلخ» نی
ضیط ایندی. بوندن صوک «خوارزم» رارفلرینه یورسده، اول طرفلر نی فتح
ابنه آلمادی. بو وقتلرده «شام» والیسی معاویه بن ابی سفیان هم شرق روما
دولتی اوستینه یوروب استانبول غه قدر باردي.

قرآن کریم نی تصحیح ایتو.

فرآن کریم حضرت ابو بکر زماننده بر پرگه جبولوب، کتاب شکلنده باصالافان
بواسده، سوره لری رهی بر لی یازلاماغان ایدی. هم اول زماننده نسخه لریده
کوب توگل ایدی. شونلقدن فرآن کریم نک بعض بر اورنلرنده اختلاف چغا
باشدلاغان ایدی. دین اسلام نک نیگزی بولغان فرآن کریم ده اختلاف چفو، آنک
درجسن کیمونه هم مسلمانلر آراسینه زور اختلاف صالحوی بیک ممکن
ایدی. مونه شوندی او گفايسز لقلر بولماسون او چون، حضرت عثمان فرآن یازارغه
و آنی ترتیب که قویارغه مخصوص آدم لر تعیین ایندی. آنلدن فرآن نی تصحیح
این دروب بر نیچه نسخه یازدردی و شونلردن کبرهک اورنلرغه بره
نسخه سینی بیهودی.

حضرت عثمان نک شهید ایتلروی.

حضرت عثمان خلیفه بولغان زمانه امویار حکومت اشلنرن بتونلی او ز قوللرینه
آلوب تله گانلرینی اشلیلر ایدی. بونلرنک بوندی اشلنرندن زور زور
او گفايسز لقلرده چقفالی ایدی.

شام طرفلرند «ابوذر غفاری» معاویه نک قیلغان اشلنینه فارشو کیلوب،
آنک کیلشمه گان اشلن هر وقت خلیفه گه بلدروب طورا ایدی. «معاویه» نک
شکابنی او زرینه حضرت عثمان آنی «ر بد» طرفلرینه کوچرددی؛ «ابوذر غفاری»
الوغ صحابه لردن بولوب، شام طرفلرند زهد و تقوی الغ ایله او زن طانتقان بر آدم
بولدغندن بو اش اول طرف خلقینه بیک ناچار تأثیر ایندی.

آخرنده کچکنه گنه بر نه رسیدن زور بر مسئله طووب حضرت عثمان نلث شهید اینتلوینه سبب بولدی.

شویله، که: حضرت عثمان اولده «مصر» والیسی بولغان «عبدالله بن سرح» نی عزل ایتبوب آنل اورینبینه «محمد بن ابی بکر» نی والی تعیین ایندی. و آنی بر کروان ایله مصرغه او زاتدی. صوکره مصر خلقینه «یاڭى والبى فارشو آلڭىز» دیه بر فرمان بازوپ بر ابلچى ایله بېھردی. بوفرماننى بازوچى حضرت عثمان نلث باش کانبى «مروان» ایدی.

عربرلر نلث ایسکى باز ولرنلە حرکە و نقطه لر بولمۇ، كوب و قتنى سياق كلام (سوز كيلوشى) بىرلەن او قولا ايدى. كوب و قتلارده خطا او لارقىدە آڭلاشىلا ايدى. مذكور فرماننى ايلتوچى آدم مصرغه يقين «دابل» دىگان اورنده «محمد بن ابى بکر» گە اوچرادى، «محمد» فرماننى اياچىدىن كوجلب آلدى. «مروان» نلث فرمانندەغى «اذا جاء الامير فاقبلوه» (اگر سزگە امير كىلسە فارشو آلڭىز) دىگان سوزن «اذا جاء الامير فاقتلوه» (اگر سزگە امير كىلسە او زرگىز) دىوب آڭلا دىلار. صوکره محمد بن ابى بکر «خليفه - عثمان مىنى جىلە ايل او تر تىمكىچى بولغان اىكلەن» دىدەرك عراف طرفلىرىنە كىتبوب، عراف عاصىلىرىنە قانىناشدى. آخرنده شوندەغى عاصىلىرغە قوشلوب مدینە گە يوردىلار. مدینە گە كروب حضرت عثمانىندن «مروان» نلث او زلر ينە تسلیم اينلۈون سورا دىلار. حضرت عثمان مروانى او ز خانەسىنە آلوب، بىرور گە راضى بولما دى. چونكە عاصىلار نلث مروانى چىكىدىن و شىرىعت دن طش جزا قىلماوارى احتمال ايدى. بونلە اىچون حضرت عثمانىنە آچولارى كىلاب او زن شهید اين تو قىدىنە توشى دىلار. حضرت عثمان نلث خانەسىنە باصوب كرمك بولدىلار. لىكن حضرت على نلث او غللارى بوكا يول قويىمىدىلار. عاصىلر حضرت عثمان خانەسىن يىتمەش كون قدر بىمازە قىلوب دە كە آماغاچ، كورشىدىن دىوار يىنى تىشوب كردىلار. حضرت عثمانى شهید ايندىلار.

حضرت عثمان ھجرى نلث ٣٥ نېچى يىلندە، ذو الحجه نلث ١٨ نېچى كونلە، سكسان اىكى ياشىننە شهید اينلىدى. خليفەلەك اينتۈرى او ن اىكى سە بولدى.

حضرت علی بن ابی طالب‌نک خلافتی.

حضرت عثمان شهید این لگاندن صوک حضرت علی خلیفه بولادی. حضرت علی نک خلیفه بولو و بنه بر نی قدر لی آدم‌لر راضی بولمادیلار. حضرت علی او زی هم: «بینم خلیفه بولو و مدن امیر بولو و مدن آرتقدر» دیه خلیفه لکنی قبول اینمه گان ایدی. لکن خلیفه لک اورنی بر نیچه کون بوش طور دغندن و بولیل بولغاندی. چو والولر بولاچ‌غندن فور قوب مجبوری او لاره ق خلیفه لکنی قبول ایندی. حضرت علی خلیفه بولو ایله بیک زور واقعه لز بولادی. بوزور واقعه لرنک برسی «جمل واقعه سی» در.

شویل، که: حضرت علی خلیفه بولو ایله بیک کوب آدم‌لر حضرت عثمان ف شهید این توچیلرگه تیز روک جزاء بیرون صورا دیلار. حضرت علی ایسه بو مسٹلی فی صوک‌هاراق فالدر و رغه تلب، مملکت طنچ‌لانه تو شکاج شریعت بوینچه جزاء قیلاچ‌خن بلدردی. لکن خلق بوکار اشانمیچه «حضرت علی حضرت عثمان ف شهید این توچیلرگه جزاء بیرمی ایکان، اول او زیده شول طرفده ایکان» دیوب شاو شو اینه باشладیلار. بارا طور غاج بو خلق ایه قزوپ کیتندیلار. شونلر غه «یمن» والیسی «یعلی» ایله حضرت عائشه، (رسول الله نک خاتونی) ده تو شلدلیلار. یعلی بوتون مال و دولتن حضرت عثمان نک قانن طلب اینتو بولینه بیه ایندی. آخرنده شولار بر فرقه توزوب «بصره» طرفلرینه کیتندیلار. حضرت علی بونلر فی قدر لی وعظ نصیحت اینتسده طاکللامادیلار. آخرنده حضرت علی بونلر ایله صوغ‌شورغه مجبور بولوب بونلارغه قارشو عسکر چفاردی. ایکی طرف «بصره» یاقننده «وادی السبعاع» دیگان اورنله اوچراپ قزو صوغش بولادی. صوغشده «یعلی» طرفلری جیکلددیلار. ایکی الوغ صحابه اردە بار ایدی. شهید بولادی. بونلر اچنده «طلحه»، «ز بیر» کبی الوغ صحابه اردە بار ایدی. حضرت عائشه اسیور تو شدی. حضرت علی حضرت عائشه فی بیوک احترام ایله مدینه گه او زاندردی. جیکللوچیلرگه هم بیک باخشش معامله ایندیلار. هر طرف نک اول کارینه جنازه اوقوب احترام ایله دفن ایندیلار.

بو واقعه باشلا نغاچده «یعلی» حضرت عائشه گه بیک قیمتانی بو ده و مسن مدیه اینکان ایدی. حضرت عائشه «وادی السبعاع» غه شول ده و ایله بار غان

ایدی. شونلث اوچون بوصوغشنه «جمل واقعه‌سی» دیلر. (عر بچه‌ده و گه جمل دیلر). زور واقعه لرنک ایکنچی سی «صفین» واقعه‌سیدر. شویله، که: شام طرفند
والی بولغان «معاویه بن ابی سفیان» اوئکن و تدبیرلی بر آدم بولدغندن
اول طرفده‌غی خلق‌لرنک بوتونیسن اوزینه قارانقان و کوبکنه صوماده جیقان ایدی.
حضرت علی خلیفه بولغاج مأمور والیلرنک آلاماشنروی اهتمال بولدغندن
حضرت عثمان زماننده تعیین ایتماش مأمورار «معاویه» طرفنه جیواوب حضرت
علی گه فارشو طور و رغه فرار بیردیلر. «معاویه» ایسه حضرت علی نک خلیفه
بولووینه باشد انوق راض بولماغان ایدی. حضرت عثمان نک شهید ایتلوون حضرت
علی دن کورگان بولوب خلق‌نی، آکثار فارشو کیلوگه اوندی ایدی. بر وفت
حضرت عثمان نک فانی کیومن کینورتوب مسجد دیوار ینه ٹلوب قویدی. نماز
آرتی صاین شول فانی کیومنی خلق‌غه کورسه توب، خلق‌نی حضرت علی گه فارشو
قدرا ایدی. معاویه هر وقت شولای اینه طور غاج شام طرفنده‌غی خلق‌لرنک حضرت
علی گه دشمن بولوب بتدیلر. آخرنده مصرنی فتح ایتوچی «عمرو بن العاص» ده
معاویه گه کیلوپ قوشلدى. حضرت علی بو وقت عراق ده ایدی.

اور افاده اوته‌دی معاویه طوقسان ملک قدر عسکر جیوب حضرت علیگه فارشو
صوغش غه چقدی. حضرت علی ایسه معاویه نک بو اشندن خبر آلوب بوز بکرمی
مال عسکر جیوب «فرات» نهری بوینه کیاندی. ایکی طرف بر برینه «صفین»
دیگان اورنده «رفه» یافتنده اوچراشدیلر. شوندھ صوغشورغه باشلاپ دورت آبلر
وقت اچنده طوقسان مرتبه لاب صوغش بولدی. ایکی طرفدن یتمش مکلب مسلمان
شهید بولدی. آخرنده حضرت علی یوق اوچون بو قدر لی مسلمان فانی توگونی
استه‌مدی. شونلقدن «معاویه» گه: «صوغشوجی بز ایکیم، بز نک اوچون بو
قدر لی مسلمان فانی توگلدی، بولای دوام ایتسه بلامم تاغی نی قدر لی اسلام فانی
توگلور. کیل بز ایکو فارا فارشو کیلوپ صوغشیق، خلق شوندھ بلنور» دبه
معاویدنی «دوئیل» گه چادردی. حضرت علی نک بهادر لغی بوتون اطرافده مشیور
بولدغندن، معاویه فارشو چهارگه قورقدی. بوندن صوک حضرت علی معاویه
عسکر ینه هجوم ایتوب آنک عسکرن بوزوب کیرو چیکرددی.

حضرت علی عسکری بیک صوف و پرستوی ایدی. شوندن استفاده
ایتوب «عمرو بن العاص» عسکرلر ینه حیله اوگره تورگه باشلادی. شویله، که:

عسکرلر زنگ سوکارگی اوچلرینه قرآن کریم به بیل توب حضرت علی عسکری طرفینه پیده ردمی. «ای اهل اسلام! ای اهل عراق! بزر هر قایوم مسلمان، نی اوچون بزر بزم زنگ قانون توگه مز، آرامزه الله زنگ کتابی حاکم بولسون» دیه فخر شوب حضرت علی عسکری طرفینه کیله باشладیلر. عراق عسکری بونی ایشتو ایله بومشار دیلر. صوغشنی طوقنانورگه. قرار بیردیلر. مذکور صوغشده اوز بنگ فبرغانلر ایله معاویه نی عاجز اینکان مالک بن اشنر «جماعت! بونلر بارده حیله، بوناره اوشانه ماڭز» دیسه ده عراق لیلر بوڭا كونمه دیلر. صوغشنی طوقناندیلر.

صوڭره ایکى طرفدن ایکى حکم تعیین ایتوب مذاکره گە باشладیلر. حضرت علی طرفدن «ابو موسى الاشعري» معاویه طرفدن «عمرو بن العاص» حکم تعیین اینلدى. ابو موسى الاشعري پراستوی حیله سز بر آدم ایدی. عمرو بن العاص ایسە غایت حیله کار و اونکن بر آدم بولغاندن ابوجوسی الاشعري نی بیك تیز اغفال ایتوب، خلیفە لکنی معاویه گە فالدردى.

بو صوغش باشىدە حضرت هئمان زنگ قانون طلب ایله باشلانسىدە، بارا طورغاچ اوڭى توسى يې غالوب، حضرت علی ایله معاویه نزگ خلیفە لک ایتوب مسئلسى گەن بولوب فالدى.

حکم لرنگ قرارى ایله خلیفە لک معاویه ياغندە فالغاچ، معاویه عسکری شام طرفینه، عراقلىرى كوفه گە قایتوب كېتىدیلر.

«صفین» صوغشندە عراق عسکری، قرآن كوتەرگەن معاویه عسکرینگ سوزارینه اوشانوب صوغشنی طوقنانقانلار ایدى. ایکى طرفدن حکم تعیین اینلوب خلیفە لک معاویه طرفندە فالدرغاچ حضرت علی زنگ حکم تعیین ایندر وون يارانمادىلر. «حضرت علی خلاف شریعت خلاف قرآن اش قىلدى» دىو حضرت على دن باش طارتوب اوز بنه فارشو چو والا باشладىلر. حکم مسئلەسەن كېرى قايقاروب آلۇن سورا دىلر. «كوفه»، «بصره» شورىن ضبط اینوب اهالىسەن قتل عام قىلماق فکرینه توشدىلر. شول حقدە مذاکره اوچون «نهر وان» دېگان اورنده جيولدىلر. حضرت علی بونلرگە بیك كوب وعظ نصيحت اینسەدە طڭلاما دىلر. آخرنده حضرت علی عسکر ایله هجوم اینوب بیك كوبىيسەن قىلدە كېرىدى. بیك آزى سلامت قالدى. بو صوغش قە «نهر وان» دېگان اورنده بولغانلار «نهر وان» وافعەسى دىلر.

اسلام عسکر ازینه باشلق ایتوب قویلدی. رسو-
ام زنگ وفاتندن صوک حضرت عثمان زماننده شام
ظرفلرینه والی ایتوب تعیین ایتوالدی. بو وقت
معاویه او زینگ سوزگه اوستناغی و قول آستنلاغی
آدم لرگه عدالتی وجوم ارد لغی آرفه سنده شام
طرفنده غی خاقانلری بوتونیسون او زینه فاراندی.
معاویه زماننده اسلام مملکتی بیک کیکد.

بیدی، بیدی زور قوت نابدی.

معاویه او زینه پایتخت ایتوب شام شپورن
صایلادی. سببی ایسه «صفین» واقعه سندن صوک
مکه مدینه خلقی ایله عراق طرفنده غی خاقانلری
معاویه دن راضی توگلر ایدی. شام طرفنده غی
خاقانلر ایسه معاویه زنگ او ز طرفدارلری بولغاندن
آنگ اوچون آندن موافق اورون یوق ایدی.

اموبه دولتی و قشقنده غی عرب عسکری.

شام شریف.

معاویه خلیفه بولغاچدە کوب اور نزدەغی نوره و والیلرنی آلماشدروپ اوز طرفدارلرн قویدى. معاویه خلیفه بولغاندە مەملکەت نىڭ كوب اور نزدەنە چوالو واختىلار دوام اىتە ئىدى. بو چوالولزىڭ اىڭ فورقىچىلىسى عراق طرفلىرىنى يېھىرىدى. شوناڭ اوچۇن معاویه برنى قدرلى عسکر اىلە «زىاد بن ابىي»نى عراق طرفلىرىنى يېھىرىدى: «زىاد بن ابىي» غايىت ذاتى كۆكلى وقوتلى بىر آدم بولغاندن «عراق» طرفلىرىندەغى چوالولرنى بىك تيزاك اىلە باصدى.

معاویه قورى عسکرۇن اصلاح قىلغان شىكاللى، دېڭىز عسکرۇن و آنلارنىڭ ئاوطالرن دە بىك ياخشى ترتىب كە صالحى. صوڭرە بىر زور فلوت - كېمە اىلە «فسطنطينىيە» حاضرگى استانبول شهر يېھى عسکر يېھىرىدى. بو فلوتنىدە عسکر باشاغى معاویه نىڭ اوز اوغلى يېدايدى. بو عسکرلار اجىنده مشھور «ابو ایوب الانصارى» حضرتلىرى دە بار اىدى. بو سفردە اسلام فلوتى نى قدرلى كۈچلى بولسەدە استانبولنى فتح اىتىۋ توگل، استانبول شهر يېھى يانىندا كىيل آلامادى.

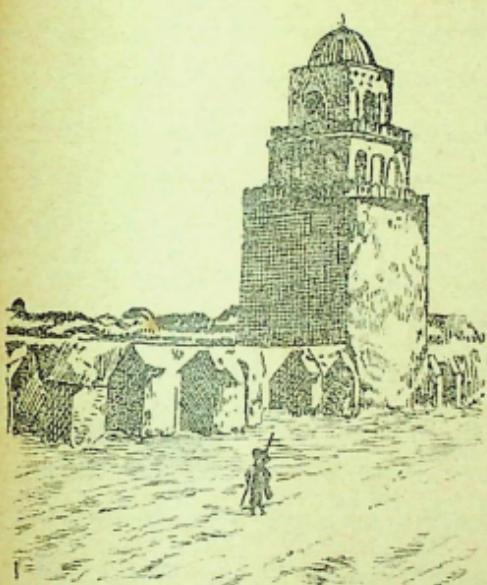
چۈزكە، بو وقت روملر فلوتلارنى يانىدرو اوچۇن مخصوص بىر اوط ايجاد ئىتكاللار اىدى. شول اوطة چىدى آلمى اسلام فلوتى كېرۇ قايتوب كىتىدى.

عرىبلىزىڭ فلوتىنە روملىزىڭ اوط يېھىرونى

ابو ایوب الانصارى حضرتلىرى شول صوغوش وئىندە وفات اىندى: قېرىشىرىنىي استانبول ياقىنندە زىيارىگاه بىر اورتىدە.

معاویه زماننده «عمرو بن العاص» مصرغه والی ایتوب قوبلدی.

قیروان شهری عقبه بن نافع صادرگان جامع.

«عبدالله بن زیاد» ترکستان طرفی زندگانه بیهودی. اول «جیحون» شهر اوتوب ترکستان کوب پیرام فتح ایتدی. «عقبه بن نافع» حضرت‌لری آفریقا غاهه بیو- روب، آفریقا ناچ شمال طرف‌لر. نده‌غی خلق‌لرنی دین اسلام‌هه کرندی. صوکره اوزی شوندۀ والی تعیین ایتلدی. آفریقاده غی «قیروان» شهر نافعه بن زور شوندۀ روب شوندۀ زور بر جامع صادردی.

معاویه زماننده «ردوس» و «کرید» آله‌لرینه فلوط ایل هجوم ایتلدی. مسلمانلر بو صوغشانک هر قایوسنده بیک زور بهادر لاق کورسندیلار. اسلام‌لر ناچ صوغشده‌غی میارت‌لری دشمنانلری طرف‌ندن بیله تصدیق ایتلدی. معاویه اوزیندن صوک خلیفه‌لکنی حضرت عسین گه فالدر و رغه شرط ایتكان بولسده، بو معاهده‌نی بوزوب، اوغلی یزیدنی خلیفه ایته‌رگه تلى ایدی. شونک اوچون اوزی سلامت و قتدوق کوب کشیلردن اوغلی یزید که بیعت آلدی. مدینه شهریناچ الولان‌لرین بز نیچه کشی «یزید» که بیعت ایته‌رگه تل مهدیلر. شونک اوچون معاویه بالذات مدینه گه باروب بونلاردن کوچلب یزید که بیعت آلدی.

معاویه هجرت‌نک ٦٠ نجی سنه‌سنده، سکسان اوچ باشندۀ وفات ایتلدی. اسلام خلیفه‌لر زدن، ایل ڈلک، شریعت حکم‌لرن یورتور اوچون فاض و مفتی‌لر تعیین ایتوچی، پوچنده اصولن یولغه قویوچی اوشبو معاوی‌بددر. معاویه زمانی‌نیه قدر مملکت‌ده اپران و روم آفچه‌لر یده استعمال ایقوله ایدی. معاویه بونلر نی

اسنعام الدن چفاروب اوز اسمینه آفچه ياصاندي. مملكت نك هر طرفنه شول آنچه لار استعمال ايقول، باشلا دي.

خليفة لىكناڭ آتادن اوغلاقه، ياكە اوغلدن قىردىشكە ميراث بولوب كوشوب بورروى معاويعه طرفندن توزلىدى؛ بوكا قدر خليفة لك جمهورىت اصولى (خاف خلينه صابلاغا ناندە اوز آرالىزىن مملكت اوچون فائىدە كېنەرە آلوراق معلومات واخلاق ايدىسى بولغان كشىنىي صايلاپ قويالرايدى) ايل، بورنلە ايدى. تأريخ اهللرى معاويعه نك بولاشن اسلام دولتى نك ترقى سينه آياق چالو ايل بردبوب فاريلر. معاويعه اولم خستە سىنده ايان، اوغلۇ «يزيد»نى چافروب مملكت اشارىن بورنلە خىننەدە اوزاق كېڭىشىلر بىردى؛ مروان نك معاويعه اولگەچ «يزيد» كە بىعىت ايتەھوئى احتمال ايدى. شونك اوچون اوغلۇ يزىد كە «سین مىن اولگەچ مىنى خىل كە قويارغە مرواننى توشر، صوڭرە فورالكىنى چفاروب ذورقىتوب اوزگە بىعىت آل» دىدى. معاويعه نك شول حىلىسى ايل يزىد مرواندىن بىعىت آللدى.

۲

برنچى يىزىد بن معاويعه

— ٦٤ —

معاويعه نك وفاتىندن صوك اورنىنه اوغلۇ يزىد خليفة بولدى. يزىد، غاپىت فاسق وخائن بىر آدم بواوب، عدالت، مرحمت، شفقت دىگان گۈزەل صفت لرنك نەرسە ايكانىندا بلمى طورغان بىر ذات ايدى. بوتون عمرن ساراي (سراي) و بافقەلرنىدە ايسىرتىكچ اچوب، جارىھلر اویناتوب اوزىزدى. حتى يزىدىدىن اورنەك آلوب «شام» خلقى دەپ اچكى كە، سفالىت كە مېتلا بولوب بتكانلىرى ايدى. يزىد نك شوندۇ ناچار خلقى بولغانلىقدن بىك كوب آدملىنىڭ يزىددە اخلاصرى بوق ايدى. آنڭ خليفة بولۇۋىنە راضى بولوجىلدە تىك ظەمندىن فورقۇ بىقىنە راضى بولغانلىرى ايدى. حضرت حسين ايل عبد الله بن زبير حضرتلىرى يزىد كە بىعىت ايتە دىيلر. چونكە معاويعه خليفة بولغانندە اوزىزىن صوك خليفة لىكىنى حضرت حسين گە فالدار ورغە شرط ايتوب معاوه دە ياصاغان ايدى. شونلىقدن معاويعەن صوك خليفة لك يزىد كە توگل، حضرت حسين گە تىوش ايدى.

گربلا واقعه‌سی.

عراق و کوفه طرفانندگی خلق‌لر، معاویه ناک او زلرینه اینکان جبر، ظلم ارن خاطر ارندن چقار ماغانلر، آنی هماند صاف‌لاب طورالر ایدی. معاویه ئواب بزید خلیفه بولووی ایله معاویه آچوون بزیددن آلورغه نیت ایندیلر. شول خصوصده جیبیولشلر ياصاب، حضرت حسین فی کوفه گه چاقروپ خلیفه اعلان قیلورغه فرار بیردیلر. صوکره آرالرندن ایلچی صاب‌لاب مدینه گه بیدردیلر. ایلچیلر مدینه گه باروب، حضرت حسین دن کوفه گه باروون او تندیلر واوزن آنده خلیفه اعلان ایته چکلرن بلدردیلر. حضرت حسین فی کوفه خلقی دورت کوز ایله کوت‌دیکن، آنکه قذئجان و ماللرلن فرغانه‌ایه چاقلرن سویل دیلر. حضرت حسین بزیدنک خلیفه لگن توگل، حتی آناسی معاویه ناک خلیفه لگنده شرعی تابه‌ی ایدی. شونلقدن اول بر زمانده‌ده آنلرغه بوی صنمادی. حضرت حسین کوفه لیلر ناک او تندلرلن قبول این‌توب يولغه چغارغه وعده بیردی.

کوفه خلقی وعده‌لرند طورماوچان، ثبات‌سز و متنفسز بر خلق بولوب، بر کون بر آدم اوچون جانلرن قربان ایته در جمده سوز بیردکلری حالد، شونک ایرنه گه سنوک شول آدمنک خلافینه اش قیلولاری عربلر آراسنده فاتقات تجر به قیانغان ایدی. شونک اوچون حضرت حسین ناک بو اشن بیک کوب باقنازی مصلحت کورمه دیلر. صوکی او کنچلی بولوون سویل دیلر. حضرت حسین ایسه بونار ناک سوزلرینه النفات اینمه‌دی. کوفه لیلر ناک سوزلرینه او شانوب يولغه چقدی. او زی ایله برگه ایکی اوغلی، خانون و یاقن اری ایله یتمشل بآدم بار ایدی.

برنی قدر لی وقتلن صوک حضرت حسین عراق حدودینه (چیگنہ) ایرشدی. کوفه لیلر حضرت حسین فی شول او رنگه چغوب فارشو آلورغه بولسە ارده کوفه لیلاردن برووده اوچرامادی. حضرت حسین «بلکه ئەلی آنلر آلدە راقدر» امیدیلە تاغی بر قدر آلغه بارسە ده بر کمده اوچراماگاچ، او زینک آلدانغا بینه بیک بور چیلا باشладی. آخرنکا او کفابیلر اف بر اورن تابوب شونده صاف‌لاب نورغه فرار بیردیلر. و «فرات» یا گه سینک غرب ساحل‌لنده «گربلا» دیگان او رننی موافق کوروب شوندە طوقناب قالدیلر.

بزید، کوفه لیلرناڭ بو اشلارندن خبر آلو ايل، او زينڭ ايڭ اخلاقى · بولغان آدملىرنىن «عبدالله بن زياد» نى كوفه گە والى تعىيىن ايتوب، نېچك بولسەدە كوفه خلقنى باصدر رغە امر ايتىدى. «عبدالله بن زياد» كوفه گە باروب، آندەغى خلقنى يېڭى تىز باصدر دى. بو وقت حضرت حسين «گر بلا» دىگان اورنەغە كىلوب يېڭىكان ايدى. «عبدالله بن زياد» بوندن خبر آلو بحضرت حسيننى طونوب كىلور اوچون «عمر ابن أبي وفاص» اسملى بىرەنلىق قارشى چخاردى و آڭلار دورت مڭ قدر عسکر بىردى. او زاۋىدە اوتنەمەدى «عمر ابن أبي وفاص» عسکرى ايل، حضرت حسين ايل، اېيدى شلرن چولغاپ آلدى. بو وقت حضرت حسين او زينڭ آللدا نۇرۇپىنه تمام اوشانسىدە اش او زغان ايدى.

حضرت حسين عمر ابن أبي وفاصنى كوروب، او زينڭ كىرو مدینە گە بىرلەوون با كە شوندە طوقتاب قالوب يېزىدناڭ بر تورەمى بولوب يېزىد كە اخلاص ايل، خدمت اينەرگە رخصت اينلەوون، با ايسە او زايىرىكى ايل يېزىدناڭ حضورىنە بار وون صورادى. عمر بن أبي وفاص بونلۇنراڭ بىرسىنە قبول اينەمەدى، يول باصوچى حكمىندە طونوب يېزىد كە كۈندرەچگەن آڭللاندى. شوندىن صوك حضرت حسين صوغشورغە فرار بىردى. وشۇنى امويە عسکرىنە بىلدۈر، او زىزىن باشقە بالا چاغالار يېنى، خاتون قىزىرغە فورال استعمال اينەمەوارن رجاء ايتىدى. لەكىن انصاف سىز امويە عسکرى حضرت حسين ناڭ بو اوتنىچەن دە قبول اينەمەدى. بىرمىم آيىنڭ اوتنىچى كۇنى جىمعە كون اىكى آرادە صوغش باشلانوب شول كون حضرت حسين شېيدا يېنىلىدى. يانىنەغى بالا چاغالارى، گناھىسىز خاتون قىزلىرى قىلچىن كىچىرىلىدى.

دەشمەنلار حضرت حسين ناڭ باشىن كىسوب كوفه گە بىبەر دىلار، مونارغە غىنە فناعت اينەمى مبارك گە وەسەن بلەر اىيافارى بىرلەن تابتاب اىزگەلەپ بىردىلار. حضرت حسين ناڭ كىسىك باشى «عبدالله بن زياد» غە تابشىرىلىدى. عبد الله بن زياد قولنەغى طاياغى ايل، حضرت حسين ناڭ اېرنلىرىنە صوغوب «آى ھاى هاى بوايرنلەر، بىرىلى ناڭ اېرىنلىنىه اوخشى بىت!» دىوب مسخرە ايتودن تارتىنمادى. بىزنىڭ بىر كونگە قدر بە يېرمەن و شاداق ابنوب كىلىك كەنز «عاشرورا» بە يېرمەن مونە شول «گر بلا» واقعەسى كۆنيدىر. يېزىد «گر بلا» واقعەسى مسلمانلار ناڭ كۆئىلەنلىن چخارى اوچون ئەيل نە لىزىدە

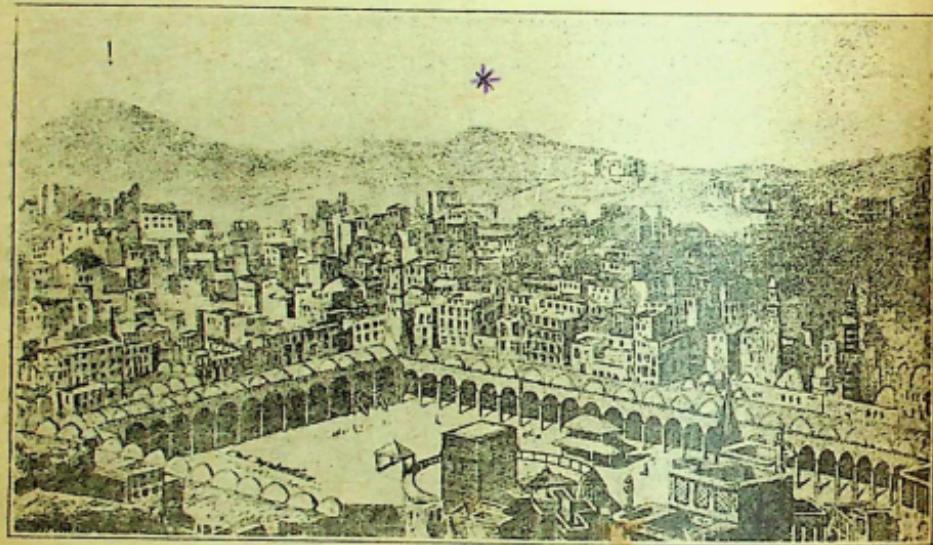
بولغان حکومتلر ایل، صوفش آچدی. «سالم بن زیاد» قوماندا سندہ اولارق بر آردو حاضرلوب «خوارزم» و «بخارا» طرفلرینه یېبردی. بونلر شول طرفلرده بیك کوب شهرلرنی فتح ایتدیلر. «عقبه بن نافع» فتوحاتنده دوام ایتوب بھر محیط آطلاسیغه باروب چقىدی.

عبدالله بن زبیر و مکه محاصرهسى : گربلا وانعه سندن بوتون علوپارنڭ (حضرت ئاى نسلینىڭ) جانى ئەرندى. علوپاردن بىگىركەمکەلىلر فان آغلادىلر. بونلر امويالىگە دشمالقلارن آرتىرۇب، امويە حکومتن تازومى باشلادىلر. امويە طرفدارلارندن حضرت حسین ئۆچن آلورغە وعدە بېرسە «عبدالله بن زبیر»نى اوزىزلىرىنه خلیفە اعلان اینەچكارن بلدردىلر.

عبدالله بن زبیرنڭ اۋەلدە نوك خلیفە بولورغە فىكرى بار ايدى. تىك خلیفەلك شرعاً حضرت حسین گە تىوش بولۇسى، آنڭ بو فىكرن مىدانغە فويارغە اپرەك بېرىمى ايدى. شونڭ اوچون اول مکەلىلرنىڭ بو اونتەن بىك تىز قبول ايندى. حضرت حسین ئۆچن آلورغە وعدە بېرىدى. مکەلىلار آڭما بېعەت ایتدىلر. يىز يىد بوندىن خىر آلفاج عبدالله بن زبىرنى كۈچىزى صاناب آنارغە اون قىز آدم بېھرۇب شامقە حکمگە چاقىرىدى. عبدالله بن زبىر ايسە بۇڭا النفات ارىتىمەدى. صوڭرە يىز يىد اىكى مىڭ قدر عسکر ایل، عبدالله بن زبىرگە فارشۇ صوغشقا بېھردى. لىكن يىز يىدنىڭ بو عسکرى بىك نىچىڭلۇب كىرو قايتوب كىتىدىلر. عبدالله بن زبىرنىڭ جىئۇ خېرى تارالفاج «مدینە» لىلرده عبدالله بن زبىرگە بېعەت ایتدىلر. مدینەدە بولغان امويە طرفدارلارن شىرىدىن قودىلر. بواش كە يىز يىدنىڭ آچۇرى قاباروب بىك فۇتاي عسکر جىدى. بوعسکرگە باشلىق ایتوب حضرت حسین ئۆچن باشىنە يتوجى «عبدالله بن زیاد»نى قوپىوب عبدالله بن زبىر اوستىنە بېھرۈرگە اوپلاغان ايدى. لىكن «عبدالله بن زیاد» اوز يىنڭ قىلغان وحشىلارىنه اوكتە باشلاغانلارنى، اوزىن خستە كۈرسە توب عسکرگە باشلىق بولۇنى قىول اىتىمەدى.

بوندىن صوڭ «مسلم بن عقبه»نى عسکر باشلىق ياصاب «مدینە» اوستىنە بېھردى. «مسلم» مدینەنى ضبط ایتوب، شۇرنى فان ایلە يەودى، اوط بىرلە كويىردى. مسلم ئۆچن باچراق اشى، اسلاملىرىچە مقدس بولغان بىر شەھرنى بولاي مىسخەرە اينىووى، انصافلىرىاق امويە طرفدارلارنە ئەرنىدى.

بوندن صوڭ مسلم مىكە اوستىئىنە يورۇپ، مەكىنى محاصرە اينە باشلادى.
امويه عسکرى مكەنى تمام بىر آتى قدر محاصرە ايندىلر.

مكە شهرى، كعبە معظمه، ابو قبيس طاغى.

مكە يانىنەغى «ابو قبيس» طاوى اوستىئىنە منجىنېق قورۇپ «كعبە الله» اوستىئىنە اوط باودىردىلر.

لكن شول آراىد «يزيد» نىڭ ئولۇ خېرى كىلاب، امويە عسکرى كېرو شامىغە قايتوپ كىتىدى. يزىد ئولگاچ عبد الله بن زېير مكە ومىدىنە طرفلىرى ايلە عراق و خراسان طرفلىرن اوزىزىنە فارازىدى. اگر شول آراىد «شام» طرفلىرىنە هجوم ايتىسى اىدى، امويە دولتى بتوپ، بونۇن اسلام ئىملەكتى عبد الله بن زېير قولىنە كىروب بىتەچك اىدى. لكن عبد الله بن زېير آلاى اشىمىدى. شام طرفلىرىنە يال ايندەرگە اىرك فالدردى. شۇنىڭ آرقەسىنىڭ اوزىزىنە بىك زور ضرر ايتىدى.

يزىداوجىلىيار مقدىر حكومت اينىوپ، اوتو زاوج ياشىندە وفات ايتىدى. بۇنىڭ زمانىنە رسول مۇنىڭ بالاسىنىڭ بالاسى بولغان حضرت حسین نىڭ شەھىد اينلىووى، حضرت على طرفدارلىرىنە اينلىگان جىبو و ظالم لر، اسلاملىرى ئاشىنىڭ مقدس بولغان مكە مدېنەنۇڭ مسخرە اينلىووى، اسلام تارىخىن بىك نىڭ كىرلەنە، يزىدەن مەڭگۈلەك ناچار اسم ايلە ياد ايتىرەدر.

۳

ایکنچی معاویه بن یزید.

۶۴

یزیددن صوڭ اورنىنه «ایكنچى معاویه بن یزید» (*) خلیفه بولدى. ایكنچى معاویه غایب اخلاقلى و دیندار بر آدم ايدى. آناسى یزید كېيى بوزق طېيەنلى توگل ايدى. آناسى یزیدنىڭ حتى باپاسى معاویهنىڭ قىلغان انصافىزلاقلار يىندە بىك ئەرنى ايدى. اوچ آى قدر خلیفه لىكايتكاچ، اوز اپرکى اىلە خلیفه لىكى ناشلاپ اوزاشى اىلە مشغۇل بولدى. خلیفهنى ده اوزى تعىين قىلمائى خلقىنە نابىشىرىدى.

صوڭره بىر قدر عمر اپتوب وفات ايتىدى. خلیفه لىكى ناشلاپ آلدندىن منىزگە چغۇب: «آنام و بابامنىڭ خلیفه لىكى حقلى توگل ايدى. مىنىم ده خلیفه بولۇرغە حقىم يوق، شونلۇقىن مېن اوزمنى خلیفه صانى آلەيم و خلیفه لىكى ناشلا دام» دىگانى مشھور در.

۴

مروان بن حكم.

۶۵ — ۶۴

ایكنچى معاویه خلیفه لىكى ناشلا غاچ، شام خلقى مروان بن حكمى خلیفه اپتوب صايىلادىلار.

مروان یزید زمانىنده مىدېنەدە والى بولوب طورا ايدى. یزید ئولوب بو طرف اهالىسى عبدالله بن زېرىگە بىعەت اپتكاچ، اوزىزنىڭ مىدېنەدە طورا آلماباچىن بلوپ شامقە قايتىدى.

بو وقت عبدالله بن زېرىزنىڭ فۆئى كۈندىن كون آرتوب كىلە ايدى. حالبۇ، كە بولايى بولغا زانە حكمدارىنى بولغان امويە دولتىنىڭ منقرض بولاچىنى

(*) بۇنىڭ اپلە معاویه امەننە، بىر خلیفە كىيىلەكتىن معاویه بن یزید كە تأريخىدە، صاتاشو

بۇ ماسون اوچۇن «ایكنچى معاویه» دىوب يېرىتىلەن.

بیک معلوم ایدی. شوناک اوچون امویه طرفدارلری «مروان» ناک نیز ره ک
حکومت باشینه کیچوون نله دیلر.

معاویه بن سفیان ناک توزوب قالدرغان پراگرامینه بناء حکمدار بولاچق
کش بزید ناک اوغلی خالد ایدی. شونلقدن بر نی قدرلی آدملر خالدی خلیفه
با صمامی بولوب مروانغا فارشو طور دیلر. لکن بزید ناک طول غاتونن «مروان» غه
نکاهاب و خالدی ولی عهد تعیین ایتوب اختلافی باصدر دیلر. و «مرج راحط»
دیگان اورنده مروان عسکری ایله عبدالله بن زبیر عسکری آراسنک صوغش
باشلانوب عبدالله بن زبیر عسکری جیکلدى.

مروان، انفرضه یوز بیرگان، دولتن يولقه صالحی و مملکت ناک تورلى
طرندە باشلانغان چووالورنى باصدر دی. لکن حکومتنى يولقه فویوب خلقلىنى
اورینه فاراتوب بتراگاچ، اوّلدەگى عهون بوزوب «خالد» نی ولی عهد لکدن
تىشىرىدى واوز بناک اوغلی «عبدالملك» نی ولی عهد تعیین ایتدى.
خالد ناک آناسى مرواننى بو اشينه آچولانوب، ۶۵ نچى سنە هجر بىدە
رمضان ناک اوچنچى کیچە سنە آنی بوقلاغان وقت جاریه لرندن بودروب اوترىتى.
امویه دولتن ناسيس ایتوجى معاویه بن ابى سعیان بولوب، امویه دولتن
انفرضدن قوتقارغان آدم مروان بن حکم در.

تبیید: مروان دن، ئالىك كىلگان حکمدارلرگه «سفیانیه» و مروان دن صوك
كىلگان حکمدارلرگه «مروانیه» دیلر.

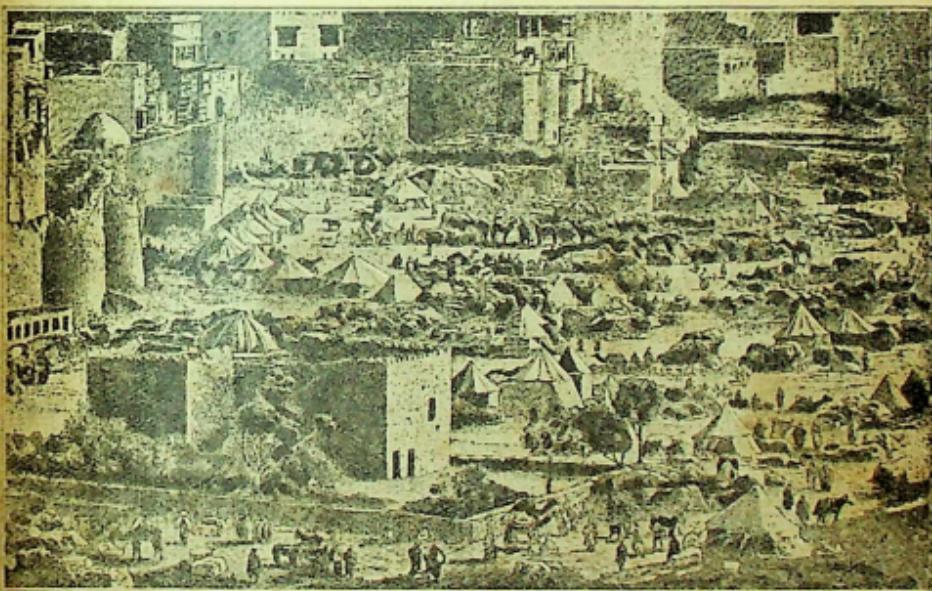
V

عبدالملك بن مروان.

— ۶۵ —

مروان ئولنرا گەندن صوك اوزینىه اوغلی عبدالمالک خلیفه بولدى. بو
وقتلرده مکە مدینە طرفلىرى واپران قطعه لرى عبدالله بن زبیر قولنده بولوب،
بصره طرفلىرى عبدالله بن زبیر ناک «صعب» اسملى قهردە شىنەڭ فاراماغندە ایدى.
کوفه و عراق طرفلىنده «ختارتالثقفى» اسملى بر آدم اوزینه بىك كوب
آدملر اېرىتوب، امویه لردن حضرت حسین ناک ئوچۇن آلورگە باشلاادى. گىر بلا
ۋاقعە سنە قانىماشى بار آدمىنى تابسە آنی قىچىن كىچىرە ایدى. عبدالمالك

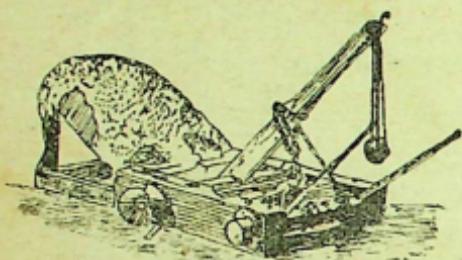
مختارغه فارشو عبیدالله بن زیاد فومانداسنده عسکر بیدردی. لکن عبیدالله بن زیاد شول صوغشده ئوتراوب عسکری بیك نق جیڭلەدى. لکن، ئەلبىگى وۇدەسزلىك ايل شەھرت آلغان كوفه لىلر، مختاردن بىزوب بصرەدەغى «مصعب» طرفينه آوشىلر. مصعبنى مختار اوستىنه بارورغە قوتورىدىلر. آخرنى مصعب مختارغه صوغش آچوب، مختارنى شەپىد ايتدى. بوندن صوڭ كوفه طرفلىرى عبدالله بن زېير ادارەسىنە كېچدى.

حجاج ناڭ مەھانى محاصرە ايتتۈرى.

كوفه طرفار يىڭى عبیدالله بن زېير ادارەسىنە كېچۈرى، عبدالمالك ناڭ بىردى كېفيئە كېلىمەدى. شۇنڭ اوچۇن عبدالمالك اىڭ ئالك «مصعب» اوستىنه عسکر بیدردى. «دىرىچاڭلىق» دىگان اورىنده «مصعب» ناڭ عسکرن جىڭۈپ اوزىن شەپىد ايتدى. و كوفه لىبارنى اوزىنە بىعەت ايتىدردى. صوڭرە قۇزىلى بىر آردو حاضرلاب «حجاج بن يوسف الثقفى» فومانداسنده عبدالله بن زېيرگە فارشو بىدەردى. حجاج، عسکری ايلە مەھانى محاصرە ايتدى. ابى قېيس طاوى اوستىنە منجىنېق قىزىرلوب مەھانى تاشقە طوئىدردى. تاشلىرى «كعبەالله» اوستىنە توشۇپ كعبەالله ناڭ كوبىرن دانىدردى. اون بىش كون فىر محاصرەدن صوڭ

مکه‌نی ضبط ایتدی. عبد الله بن زبیرنی شهید ایتوب بیک کوب صحابه‌لرنی
فاجدن کیچرددیلار.

«طاش واوط آتدرآ طورغان منجینیق»

حجاج مکه سفرنده مدینه آرقی
اوئنسه‌ده مدینه‌ده برده جبر ظلم کور-
سنه‌نمی او زوب کیتکان ایدی. لکن
مکه‌نی ضبط ایتوب بترگاچ، مدینه‌گه
باروب «حضرت عثمان شهید اینلگا-
نده‌نی اوچون باردم قیلامادگز» دیگان

بولوب مدینه‌لیلارگه قیلاماغان جبر و ظلمنی فالدرمادی.

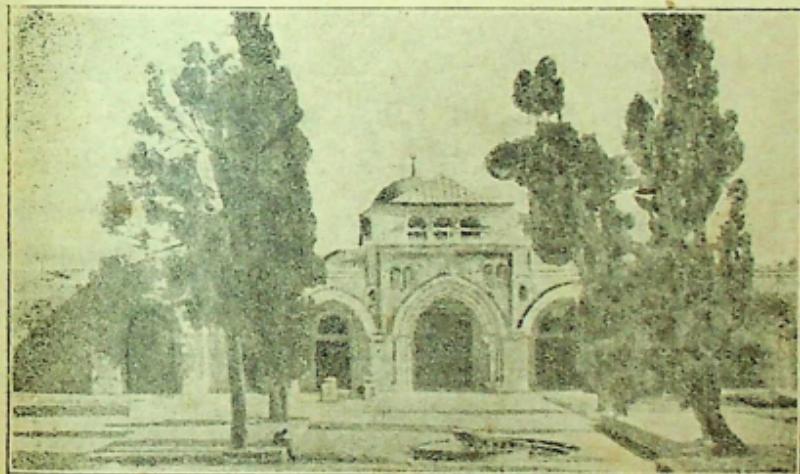
حجاجنڭ بو اشینه مکافات اولارق عبدالملک حجاجنی مکه مدینه‌گه والی
تعین ایتدی.

عبدالملک نڭ قۇتلۇ عسکری، اسلام قانن توگوب ماناشقان زماندە، روم
ابیپیراطورى بوندن استفادە ایتوب، امویلارگه فارشو صوغش آچدى. اسلاملردن
باياناق بىر ضبط ایتدى. لکن عسکری مکه طوفانلردن بوشاغاچ، عبد الملک
اول يرلرنی روملردن كېرو فایتاروب آلدی.

آفریقانڭ شمالى بىحر محىط آطلاسىغە قىدر «مروان بن حكم» زمانىدۇق
فتح اینلگان بولسىدە، اول طرفنڭ خلقى بى وقت امويە دولتن تانومى باشلاغا انلار
ايدى. شونلقدن آفریقالىلار ايل، اموى لىر آراسىدە هر وقت بېرىشىو بولوب
طورا ايدى. بى بېرىشىلرده ئەلى امویلار، ئەلى آفریقالىلر غالب كىل لر ايدى.
عبدالملک بى طرفارغە قۇتلۇ بىر آردو ايله مصر والىسى «موسى بن نصیر» نى
بىھردى. وموسى غە باردمىچى ایتوب «طارق بن زیادنى» قوشىدی. بونلر،
«طرابلس غرب»، «جزائر»، «فاس» طرفان فتح ایتوب يىنەدن بىحر محىط
آطلاسىغە باروب چىدىلار. مقصودلارى حاضرگى ايسپانىياغە چخوب، آنده‌دە بىك
زور فتوحانلار ياصارغە ايدى. لىكن سېنە بوجازىندن كىچەرلەك منتظم فلوط
حاضر بولماغانلىق شوندە طوقناب قالورغە مجبور بولدىلار.

عبدالملک خليفە بولغاچە بىك ديانلىق واعتقادلى بىر آدم ايدى. حتى
اوزينڭ خليفە بولغاچەن قرآن اوقوب او طرغان وفت بلدرگانلار ايدى.

خلیفه بولوون ایشتو دقيقه می ایله «آرتق سینک ایله آتفق کور و شودم بولسون» دیوب قرآن شارتلانوب یا بوب قویغان. شوندن صوک دین گه حرم نسزاکار قبلوب، دین نی تیک فورما و کوز بویاوی اوچونگنه طوقان. عبدالملک قدسده گی مسجد اقصی نی با گیدن توزه تدروب آنی زینتلندی واوزینک خلق لرینی کعبة الله نی زیارت دن طبیوب مراسم حج (حج عمللرن) نی قدس ده قبلورغه امر چهاردی.

قدسده مسجد الاقصی.

عبدالملک نک ناچار لقلری بولغان کی، اسلام مملکتینه بیک زور فائده لری تیدی. زور فتوحاتلر یا صاب مملکتی کیکه بتدی. ئەیله لر زنده گی دشمانلارغه اسلام لرنک فوت و شوکن بلدردی.
عبدالملک یکرمی برو بیل خلیفه لک ایتوب، هجرت نک ۶۸ نچی یلنده، آلنمش پاشنده وفات ایتدی.

٦

برنچی ولید بن عبدالملک

— ٨٦ —

عبدالملک او لگاندن صوک اور نینه الوغ او غلی ولید خلیفه بولدی. بو

وقتغه قدر آفریقاده والی عبدالعزیز بن مروان ایدی. ولید بونی توشروب اورنبنه «موسى بن نصیر» نی تعیین ایتدی.

اول زمانده ایسپانیه قطعه سنده «ویز یغوت قراللگی» حکومت اینه ایدی. بو فراللنقث اچنده بیک قوتلی چوالوار دوام اینتوب، حاکم لری اوز آرا نالاشوب، بر برینی کوره آلمیلر ایدی. سبته بوغازینک صافلاو چیسی «قونت جولیانوس» یاڭی تخت گه او طورغان قرال «رودربق» دن برده راضی توگل ایدی. شونڭ اوچون «جولیانوس» مەلاكىتنى تابشىرۇ خەندە عربلر ایله باشرتن كىڭىش ایتدی.

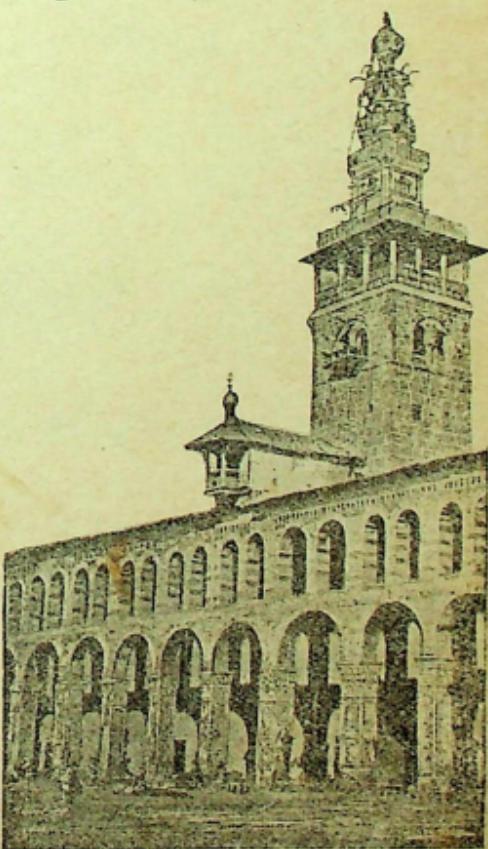
آفریقا والیسى بولغان «موسى بن نصیر» فرصندن استفاده اینتوب «طارق بن زیاد» نی بر مقدار عسکر ایله دورت کيمە گە او طورنوب ایسپانیه قطعه سینه چداردی. «طارق» نىڭ عسکرى ایڭ ئاك «جبل الطارق» دېگان اورنە چقىدى. شول يېلىرىنى ضبط ایتىدىلر. طارق، عسکرنىڭ اميدىن كېسو وشول سايىدە عسکرنىڭ جىسارتىن آرتىرۇر اوچون مذكور كيمەلىرى اوط نورتوب ياندرىتدى. «آلدىڭىزدە دشمان، آرتىڭىزدە دېڭىز، سزگە دشماننى جېڭىدون باشقە خلاص يوق» دیوب غېرتلی سوزلار ایله عسکرینى قىزىدى. ویز یغوت قرالى «رودربق» بوندن خبر آلغاج بیك كوب عسکر ایله طارقە فارشو چقىدى. «شرىش» اسملى شهر ياننده اوچراپ بىدى كون قدر فزو صوغىش بولدى. طارق بن زیاد رودربق اوز قولى ایله اوئىرىدى و عسکرۇ بیك نى جىئىدى. شوندن صوك طارق «فرطبه» و «طلبيطل» شەپھەرلەن ضبط ایتىدى. طارق بن زیاد كوندىن كون فتوحانە دوام اینتوب، بیك كوب شەپھەرلىنى آلدى. «موسى بن نصیر» طارقنىڭ مۇفقىيەن كۈنلەب، اوز بىدە ایسپانىياغە چقىدى. بوققۇه بر حىلە طابوب طارق بن زیادنى حبس ایتىدى. لەكىن خلیفەنىڭ امرى ایله طارق نى حبسىدىن چغار ورغە مجبور بولدى. صوڭرە طارق ایله موسى نىڭ آراسى بوزلوب بىرسى اوستىدىن بىرسى خلیفە گە شەكایتىكە باشلايدىلر. شەكایتلەر بیك كوبكە كېنکاج، خلیفە ایكاونىڭ شامقە چاقىرتدى. حکم صوڭىدە اپكالو يە عىبىلى تابلوب مال و دولتلەر ئىزىدە گە آلندى، او زلری برقات كىيوم ایله چغار ووب بىرلەيدىلر. عبدالمالك زماننە زور اورۇن طوققان «چجاج» و ليد زماننە دە شولا يوق

زور اورن طونا ایدی. حجاج ناٹ فکری بوینچه بیک زور ایکی بولک عسکر حاضر لئندی؛ بر بولیگی «فتبیہ بن مسلم» گه و بر بولیگی «محمد بن فاسم» غہ تابشلر لدی. فتبیہ سمرقند و بخارا طرف لرینه باروب بیک زور فتوحاتلر یا صادی. قاسم ایسہ هندستان طرف لرینه ڪیتوت قطای حدودینه (گرانیتیسیہ) قدر باروب یتندی. قطاب ایلدن ویرگو صوری باشلا دی.

لکن شول آراده ایک ٹلک «حجاج» آندن بر یل صوگھه ولید او زی
 ڈواب شرق طرفندہ غی عسکر گه
 روح بیر وچی بولما گا چ عسکر ناٹ
 رو ھی تو شدی.

ولید طوقن یل یدی آی خلیفہ لک
 این کاندن صوٹ ھجرت ناٹ ۹۶ نھی
 سنہ سنده وفات ایتدی. ولید ناٹ
 امویہ دولتینه بیک زور خد.
 متلری تیدی. شام (دمشق)
 شہر ندہ «جامع امویہ» اسمندہ
 زور بر مسجد بنا ایتکر دی.

مدینہ منورہ و قدس شریف
 شہر لرندہ گی طوزوب باراطور.
 غان مسجد لرنی یا گیڈن تعمیر
 ایتکر دی؛ مملکت ناٹ تور لی
 اور نلرینه کر پیوست و اسنحکا
 ملر یا صاندی؛ یوللر و قوبولر
 قازندی؛ خستہ خانہ لر آچد.
 روب طبیب لر قویسی
 دار الایام لر بنا اینکر دی.

شام دے غی امویہ مسجدی.

اشدن چقغان قارت قور، اشکه بارا فسز بتیم بالا لرنی مخصوص تربیہ چیلر دن تربیہ لئے تدردی. معام و ففہا (دین علمینہ اوستا آدملر) گه وظیفہ لئے تعین
 ایتکر دی.

امویه حکمدارلاری اچنده ایلک اوّل صنایع نفیسه‌گه اهمیت بیرگان و خلقینی صنایع و هنرگه اوندگان حکمدار اوشبو ولید بن عبدالمالک در.

(حجاج بن یوسف الشقفى)

حجاج غایت ظالم، دین‌گه اصلاً رعایت اینمی طورغان بر آدم ایدی. اوزینک اشلى طورغان اشن بولده فالدرماس اوچون بوزارچه یا که مکلرچه آدمنک جان قیو آنکچه چین اولنزو ایل بر ایدی. حجاج کبی مرحمتسر عالم آدملر تأریخده بیک آز اوچریلر.

حجاج عمرنده حقسز او لارق بوز بکرمی مڭ آدم ئۇنرىكان، اوزى ئۇلگاندە آنڭ طرفىدن حقسز او لارق حبس خانهدە ياتوچى آدملر بوز ایللى مڭ‌گه پاقن بولغان. حجاج دین دیانت چەنندەن تأریخده ناچار اسم فالدرسەدە، امویه دولت اسلامیه‌سینه قىلغان خدمتى ده بیک زوردر. امویه دولنىڭ شرفىدن غربىکه تۋەلووی، مەلکەت اچنده بولغان طېپسىزلىقلرنى باصرىوب مەلکەتنى هلاكتىن قوتقار ووی حجاجنىڭ عقل و تدبیرى آرفاسىنلادر. حجاجنىڭ ظلم و مرحەمت سزلىگى بولغان کبی انعام احسانى ده شول نسبىتى ده ڭوب ایدى.

٧

سلیمان بن عبدالمالک

۹۶ - ۹۹

ولید اوّلگاندىن صوڭ اورنىنە فرندهشى سليمان خليفه بولدى. سليمان عدالت سوپوچى، يومشاق طبیعتلى بىر آدم ایدى. خليفه بولفاج ایلک ئىلکىگى اش: حقسز او لارق زندانلارده چىروب ياتا طورغان بىچارەلارنى آزاد اينى بولدى. حجاج طرفىدن حقسز او لارق حبسكە آتلغان مکلرچه آدملىنى زندانىن چىدارى. صوڭره حجاج طرفىدن قويلغان تورەلارنى توشرىوب آنلار اورنىنە باشقەلارنى تعیین ايتدى.

سلیمان شول طونقان يولي ايله بارغان بولسە ایدى، قیامتکە قدر اىمن ایزگولك ایل، ياد ایتىرەچك ایدى. لەکن صوڭھە نابا اوزینک شخصىنە عائىد

بولفان اشلر اوچون بعض بر آدم‌گه جبر، ظلم اینه باشلاadi. شونلقدن مملکت ناڭ بعض بر اورنلرنده چووالولر باشلانىد.

سلیمان، موسى بن نصیر ايله طارق بن زیادغه زور ظلم لر اینوب آنلرنڭ شول قدر زور خدمتلرى ينه التفات اینەمی آچ بالانفاچ خوار بولوب دنیادن كېتولرى ينه سبب بولىدى.

موسى دن صوڭ اندلسىدە والى بولوب فالغان اوغلى عبد العزىز زىنڭ كچىكىنە گىنە بر اشى اوچون باشى كىسىرلوب شامغە كىترىلدى، هندستان طرفلىنده زور فتوحات ياصاغان «محمد بن فاسىم» سلیمان ناڭ كىفيتىنە كىلەمەگان اوچون يۇنى اينىلدى. ترکستان طرفلىنده ايس كېتىكچق فتوحاتلار ياصاغان «فتىبىه بن مسلم» ايله سلیمان بن عبدالمالك ناڭ آراسى بوزلدى. آخرنىڭ فتىبىه بالضرور عصيابان اينىدى. صوڭىر اوز عسکرى آراسىلدن برسى طرفىن شويد اينىلدى. مونە بونلرنڭ هر قايىسى سلیمان بن عبدالمالك ناڭ خليفەلەك اينتۇرى وقتنىدە بولغان قىرغانچ حاللردر.

سلیمان فۇتلۇ بىر آردو حاضرلاب قىردىشى «مسلم» قومانداستىدە اولارق استانبولنى فتح اينەرگىيېردى. سىكىزدانه كىمە ايله دىيڭىزدىن ھم فورىدىن عسکرار يېرىپ بىرلەر روم اوطلرى ينه چىرى آلمادى، كىرۇ فايتورغە مجبور بولىدى. فورى كىمەلر روم اوطلرى ينه چىرى آلمادى، كىرۇ فايتورغە مجبور بولىدى. آخرنىڭ عسکرى آراسىندا ھم آزق بتوپ آچلىق باشلانىدى. آخرنىڭ عسکر محاصرەنى بىتروپ فايتوپ كىتەرگە مجبور بولىدிலر.

سلیمان استانبول محاصرەسىن بالىدات اوز كۈزى ايله كۈررگە تىلب بولغە چقغان ايدى. لكن يولده بارغانىدە حلب شهرى ياقىنندە «مرج دابق» دىگان يerde «بىرەن» (آش فازان بوزلوب كوب آشاوغە صابشو) آور و وزىن وفات بولىدى. ئولم خستەسىندا اىكان، خليفەلەكىنى «عمر بن عبد العزىز» كە وصىت اينوب قالدردى. مدت خلافتى اىكى يىل بىش آى قدر بولوب وفانى ھېرىتىنڭ ٩٩ نجى سەنەسىنەدر.

عمر بن عبد العزیز

— ۹۹ — ۱۰۱

سلیمان ئولگاج آنک او رئینه عمر بن عبد العزیز خلیفه بولدی بودا
عدالت طرفداری و خلقی نک راحتی او چون بوتون محننتی او زینه یو کلمرگه
حاضر بولغان حمیتلی بر آدم ایدی. بونک زماننده اهل اسلام راحتده باشادی.
اخلاق و دیانت جهتینه ~~کیلگاندە~~، خلفاء راشدین دن بولغان حضرت عمرگه
او خشی ایدی.

خلیفه بولفاج خاتونینک بوتون زینت اسبابن صانوب بیت الممالغه هدیه
ایندی. بونک زماننده بیت الممال آلنون ایله طولدی.

عمر بن عبد العزیز، او زندن ئالک کیلگان خلیفه لرنک قیلغان حقسز لقلرینه
فایغورا ایدی. ئالک زماندن بیرلی قیلغان کیلگان حقسز لقلری خلق اوستندن
نوشیدی. اول زمانلاره خریستیان و یهودیلاردن حقسز اولارق آلنغان کلیسە
و عبادتخانه لرن کیرو او زارینه فایتاردى.

عمر بن عبد العزیز نک مقصودی مملکتنی زورایتدن بیگره ک قولنک بولغان
قدیرین ترق ایتدرمک ایدی. اول خلیفه بولفاجده قول آستننده بولغان
والیلرگه فرمانلار بېھردی. بو فرماننده مملکت نک ترقیسى او چون طرشورغە،
نیندیگنە اسم ایله بولسەدە، خلقدن رشوت قبول اینە سکە، خلقنی هر وقت
انجاد و اتفاقى دعوت اینە رگه قوشقان ایدی.

عمر بن عبد العزیز گه قدر بولغان امویه خلیفه لری زماننده خطبه لرده
حضرت علی نی فارغاب دعا قیللر ایدی. عمر بن عبد العزیز شول ناچار
عادتنی طاشلاتوب بونک او رئینه عدالت مرحمت و اتفاقى او ندی طورغان
وعظلر سویلە نه باشلا دی.

عمر بن عبد العزیز رسول الله نک اهل بینینه غایت حرمت و رعایت اینە ایدی.
آل رسول گه دشمنانق، قانلرینه او رنلاشقان امویلرگه و خصوصاً اموی توره لرینه
عمر نک بواشی او خشامادی. شونک او چون عمر بن عبد العزیز نی بر خال منچی سندن

آغولانوب ئۇزىزلىرىلر. (۱۰۱ سىئەھىرى) خلیفەلك اینتۇوی ایکى بىل آلتى آى قىدردر، اوزى ئولگاچ نەرسەلری طورىغ ايلە صاتىلىدى. بۇتون نەرسەسەن صاتوب اون ایکى درەمەلك قدر بىر صوما چىقىدى.

٩

ایكىنچى يىزىد بن عبدالمالك

۱۰۵ — ۱۰۹

عمر بن عبدالعزىز شھيد اينتلگاچ آنڭ اورنىنە ایكىنچى يىزىد بن عبدالمالك (۰) خلیفە بولىدى. يىزىد بن عبدالمالك زماننە مەلکەت اچنە زور اوزگەرشلر بولماادى. بۇنىڭ زماننە بولغان واقعەارنىڭ بىرىدە «آل مەلب» اسىلى غايىت جومارد بىر خانداننىڭ تارانلىۋى در.

يىزىد زماننە اىدىسىدە بولغان مسلمانانلار «پېرەنە» طاغلىرن اونوب «طولوزا» شهرىنى حاىصەرەتىكالنار ايدى. لىكن عسکر باشلىقلرى بولغان «امير السماح» شول صوغىشلىنىڭ بىرندە شھيد بولوب، اسلام عسکرى كېرىد چىگىنورگە مجبور بولىدى.

ایكىنچى يىزىد باشدەرق مەلکەتكىنڭ ترقىي اوچون طوشىسىدە، صوڭە تاباراق اخلاقى بوزلوب ذوق صفاعە بىرلەتى. كوبىرەك وقتىن سرايىنە بىكىل، نوب حباب اسىلى جارىيەسى ايلە آشاب اچوب اوتكەردى. آخرىنە حباب قضا ئۆلپ شونىڭ حسرتىنەن بىدى كۈن صوڭ يىزىد اوزى دە ئولدى. امويە دولتىنىڭ چىنلاب انقاراضە يوز طوتنووی ایكىنچى يىزىد زماننەدر.

ایكىنچى يىزىد دورت سەنە قدر خلیفەلك اینتۇب. ۱۰۵ سىئەھىرىدە وفات اىتىدى.

٦٦

(۰) يىزىد بن معاویيە ايلە التباس واقع بولماسون اوچون يىزىد بن عبدالمالك كە تارىخى،

٢ نچى يىزىد بن عبدالمالك دىوب يورتىلەدر.

۱۰

هشام بن عبدالمالک

۱۲۵ — ۱۰۵

ایکنچی یزیددن صوڭ اورىئىنە هشام بن عبدالمالک خلیفە بولدى. بونڭ زمانىنە بىر نى قدر صوغش لىر بولغا لاسىدە مەملۇكت آرتق زورا يېمادى. مەلكت اچنده ڪوب اورنىلدە چو والولى باشلانى دىغىندىن هشام ڪوب وقتى شونلارنى باصدرو ايلە بولوشدى.

اندلس عسکر يىنڭ باشلىقى شەھىد بولاقچ، آنڭ اورىئىنە «عبدالرحمن الغافقى» اسملى آدم عسکر باشلىقى تعىين ايتلەمەش ايدى. عبدالرحمن زور بىر آردو ايل پېرەنە طاوارىن او توب، فرانسييەنڭ «ليون» و «بوردو» شهرلەرن فتح ايتىدى. عبدالرحمن نڭ فكىرى: آورۇپانڭ جنوب طرفارىندىن او توب استانبولقە باروب چىقى ايدى، لەن «پوآتىن» شهرى يانىندا غىصوغىشىدە شەھىد بولدى. عسکرى جىڭلەلى. اسلاملىرنڭ بۈڭى قدر واق توپىھەك جىڭلەوارى بولغا لاسىدە بونىدى او كۇغايسز رەووشىدە جىڭلەو بىرنچى او لارق «پواتىن» جىڭلەو يىدر. بۇ صوغىشىدە فرنسوز عسکر يىنڭ باشلىقى «شارل مارتەل» اسملى بىز آدم ايدى.

هشام زمانىنە «سید حسین البطل» اسملى مشھور بىر قەھمان روملىرى ايل بىك ڪوب مرتبە صوغىشدى. ھەر قايىسىنە روملىرىنى جىڭكە كېلىدى. حتى بىر دفعە سنە استانبولنى محاصرە ئىتوب روم ايمپېراطورى «قتسطنطين» نى اسپىر توشردى. هشام زمانىنە دېڭىزدە ھەم صوغش لىر بولوب «سجىلىيە» آطەسى ضبىط ئىتلىنى. هشام بن عبدالمالک يىكرمى يىل قدر خلیفەلەك ئىتوب ھەجرىنڭ ۱۲۵ نىچى سنە سنە ئابىل اوج ياشىنە وفات ايتىدى.

۱۱

ايکنچى ولید ايکنچى یزید اوغلى

۱۲۶ — ۱۲۵

هشامدىن صوڭ ايـكـنـچـى یـزـیدـ اوـغـلىـ ايـكـنـچـىـ ولـیدـ خـلـیـفـ بـولـدىـ. ولـیدـ غـابـتـ فـاسـقـ بـرـ آـدـ بـوـاـوبـ، بـوـتـونـ عـمـرـنـ اـسـلـامـىـنـكـھـ خـلـافـ بـولـغانـ اـشـلـرـ

ایل اوئکاردى. بىك كوب وقنى ايسركلك ايل اوتدى. شونلقدن مملکت اشلىرى رەزىلەب قارامادى، مملکت كوندىن كون ناچارلاندى. آخر الامر خلفى او زندن بىز ووب برنچى ولید نڭ اوغلۇ اوچنچى يېزىد كە بىعىت ايتدىلر. ولید سورىيەدەگى طرابلس طرفلىرنىدە آو آواب يورگاندە وفات ايتدى. خليلەلك اينووى بىر يە قدرگىنەدر.

۱۲

اوچنچى يېزىد بىر نچى ولید اوغلۇ

۱۲۶—۱۲۷

ايکنچى ولیددن صولك اوچنچى يېزىد خليلە بولدى. بو زمان امويە دولتى بىك چو والغان ايدى. تورەلر حکومت كە اطاعت اينمىلر، همان بىر بىرلى ايل نزا علاشوب وقتلىرى اوتكەرەلر ايدى. شونلقدن مملکتىدە انقراض ائرى بىك آچق بلە ايدى.

اوچنچى يېزىد بو چوالولرىنى قىدر باصدر ورغە تىلى سەددە تمام باصدرا آلمادى. آلتى آى قدر خليلەلك اينكالچ ۱۲۷ نچى سنە سىنە وفات ايندى.

۱۳

بىر نچى ولید اوغلۇ ابراهيم

۱۲۷

اوچنچى يېزىد دن صولك اورنىنە بىر نچى ولید اوغلۇ ابراهيم خليلە بولدى. بۇڭ زمانىدە مملکتىڭ بىك كوب اورنارنىدە چوالولار بار ايدى. شول چوالولارغە سليمان بن هشام ايله مروان حماردە كىلوب فاتناشدىلر. ابراهيم بۇنلرغە فارشى طوروب قاراسەددە بولدرى آلمادى، او زندن خليلەلكىنى مروان كۈچلەپ آلدى.

۱۴

ايکنچى مروان بن محمد بن مروان

۱۲۷

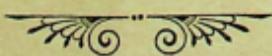
ابراهيم دن صولك مروان تخت كە چىلى. بو مروان امويە دولتىنىڭ صوڭى

خليفة سيدر. بو وقت هم امويه مملکتني اچنده چو والولر دواام اينه ايدي. مروان بونی نيقاک بولسده باصدردي. شوندن صوڭ ابکى يل قدر رامت عمرده ايتدى. لكن عباسيلردن (*) «ابو مسلم خراسانی» اسملى بر آدم ميدانغه چقوپ، امويه حكمدارلارينڭ ئالمندىن طويغان آدمىرى اوز تيره سينه جيدى. ايڭ اۆل باشلاپ «مر» طرفلىنىه مر وانغه فارشو اختلال چفاردى، بارا طورغاچ بوتون خراسان وايران طرفلىرن ضبط ايتدى.

ابو مسلم نڭ مقصدى: حكموتنى امويار قولىندن آلوب، عباسيلر قولينه كوجرمك ايدى. شونڭ اوچون خاقنى «ابراهيم بن محمد العباسى» غە بىعىت اينىرگە اوئىدەدى. لكن ابراهيم امويلر ايل بولغان بىر صوغشىدە شەھىد بولدى. ابراهيم اورنېنە ابوالعباس عبدالله قالدى. ابو مسلم طرفاري شونارغە بىعىت اينىلار. مروان ايڭ صوڭى كوجن صرف ايتوب يوز يكىمى مڭ قدر عسکر جيدى. و عباسيلرغە فارشو صوغشورغە چقىدى. لكن «زاب» زەھرى بويىندە بولغان قاتى زور بىر صوغشىدە عسکرى چىڭىلدى، اوزى ئەلك شامىغە، آندىن مصرغە قاچدى. حكومت عباسيلر قولينه كروب بىتكاج مىصردە طوتلوب اوئرلدى. اىكىنچى مر وانغه تارىخىدە «مروان حمار» دىوب يورتلى.

اموياردن بارى اوئى دورت حكمدار كىلوب ايڭ ئەلك گىيىسى معاویه بن ابي سفيان، ايڭ صوڭىيىسى شوشى مروان حماردر. امويه دولتى طوقسان بىر بىر قدر دواام ايتوب بو دورده اسلام مملکتى بىك زورايدى و ترقى ايتدى. شونڭ ايل برا بىر اسلاملىر كۈڭىلەنلىن چەماسدای ناچارلقاردە قىلتىدى.

بۇندىن صوڭىيى جىزئى عباسيلر دورىنە ئاڭىددار.

(*) رسول اکرم مىزىڭ آتاسى ايل بىر طوفىمە عباس بن عبد الله طلب نىلسىدىن بولغان آدمىرىگە عباسى دىيەلەدر.